

Suvestinė redakcija nuo 2022-01-01

Įstatymas paskelbtas: Žin. 2000, Nr. [92-2844](#), i. k. 1001010ISTAIIII-1981

Nauja redakcija nuo 2019-01-01:

Nr. [XIII-1679](#), 2018-12-04, paskelbta TAR 2018-12-18, i. k. 2018-20698

LIETUVOS RESPUBLIKOS PREKIŲ ŽENKLŲ ĮSTATYMAS

2000 m. spalio 10 d. Nr. VIII-1981
Vilnius

I SKYRIUS BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis, tikslas ir taikymo sritis

1. Šio įstatymo tikslas – užtikrinti prekių ženklų teisinę apsaugą Lietuvos Respublikoje.
2. Šis įstatymas reglamentuoja prekių ženklų (toliau – ženklai) registravimą ir teisinę apsaugą Lietuvos Respublikoje, įskaitant ženklų registracijos galiojimą ir ginčų dėl ženklų sprendimo tvarką, nustato ženklų savininkų teises ir jų gynimą.
3. Šis įstatymas taikomas kiekvienam prekėms ar paslaugoms žymėti skirtam ženklui, kuris yra Lietuvos Respublikos valstybiniam patentų biurui paduotos paraiškos registruoti ženklą objektas arba yra įregistruotas šio įstatymo nustatyta tvarka, arba yra Lietuvos Respublikoje galiojančios tarptautinės ženklo registracijos objektas. Šis įstatymas taikomas ir tiems ženkams, kurie Lietuvos Respublikoje pripažinti plačiai žinomais.
4. Šio įstatymo nuostatos suderintos su Europos Sąjungos teisės aktais, nurodytais šio įstatymo priede.

2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos

1. **Asmuo** – fizinis arba juridinis asmuo, kita organizacija ar jų padalinys.
2. **Europos Sąjungos prekių ženklas** – ženklas, kaip jis apibrėžiamas 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 2017/1001 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (kodifikuota redakcija) (toliau – Europos Sąjungos prekių ženklų reglamentas).
3. **Geografinė kilmė** – šalis, teritorija, regionas ar vietovė, pagal kurią galima nustatyti prekės ar paslaugos tikrąją kilmės vietą.
4. **Geografinė nuoroda** – vietovardis ar kitas žodis arba žymuo, pagal kurį galima tiesiogiai arba netiesiogiai nustatyti, kad produktas yra kilęs iš tam tikros teritorijos, regiono ar vietovės, ir kuris sieja to produkto kokybę, reputaciją ar kitas esmines savybes su jo geografine kilme.

5. **Išimtinė licencija** – licencija, pagal kurią licenciaras, suteikęs licenciatui teisę naudoti ženklą, netenka teisės suteikti tokią teisę kitiems asmenims ir neturi teisės pats naudoti ženklo licenciatui suteiktomis teisėmis.

6. **Kilmės vietos nuoroda** – regiono, tam tikros vietovės arba šalies pavadinimas, vartojamas apibūdinti iš tos vietos kilusiam produktui, kurio kokybė ar savybės yra iš esmės arba išimtinai siejamos su tam tikra geografinė aplinka ir jai būdingais gamtos ir žmogaus veiklos veiksniais ir kuris gaminamas, perdirbamas ir ruošiamas nurodytoje geografinėje vietovėje.

7. **Kolektyvinis ženklas** – ženklas, kuris paraiškoje nurodomas kaip kolektyvinis ir pagal kurį asmenų sąjungos, kuri yra ženklo savininkė, narių prekes arba paslaugas galima atskirti nuo kitų asmenų prekių ar paslaugų. Asmenų sąjunga laikoma gamintojų, paslaugų teikėjų ar prekybininkų asociacija ar kitas viešasis juridinis asmuo, taip pat kitas užsienio valstybėje įsteigtas gamintojų, paslaugų teikėjų ar prekybininkų susivienijimas, kuris gali savo vardu turėti teises ir pareigas, sudaryti sutartis arba atlikti kitus teisinius veiksmus, būti ieškovu ir atsakovu teisme.

8. **Licencija** – ženklo pareiškėjo ar ženklo savininko (licenciaro) leidimas kitam asmeniui (licenciatui) naudoti ženklą licencinėje sutartyje nustatytais sąlygomis.

9. **Lietuvos Respublikos oficialūs simboliai** – Lietuvos Respublikos oficialus ar tradicinis (trumpasis) valstybės pavadinimas, Lietuvos valstybės vėliava, Lietuvos valstybės istorinė (herbinė) vėliava, Respublikos Prezidento vėliava, Lietuvos valstybės herbas, Lietuvos nacionaliniai simboliai, valstybiniai kontroliniai prabavimo ženklai, valstybės apdovanojimų ženklai.

10. **Neišimtinė licencija** – licencija, pagal kurią licenciaras, suteikęs licenciatui teisę naudoti ženklą, išlaiko teisę suteikti tokią teisę ir kitiems asmenims ir (ar) naudoti ženklą pats.

11. **Nicos klasifikacija** – tarptautinė prekių ir paslaugų klasifikacija, patvirtinta 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutartimi dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženkluams registruoti, peržiūrėta Stokholme 1967 m. liepos 14 d., Ženevoje 1977 m. gegužės 13 d. ir pataisyta Ženevoje 1979 m. spalio 2 d.

12. **Pareiškėjas** – asmuo arba keli asmenys, padavę paraišką įregistruoti ženklą.

13. **Sertifikavimo ženklas** – ženklas, kuris paraiškoje nurodomas kaip sertifikavimo ženklas ir pagal kurį prekes ar paslaugas, ženklo savininko sertifikuotas atsižvelgiant į medžiagą, prekių pagaminimo arba paslaugų teikimo būdą, kokybę, tikslumą ar kitas charakteristikas, galima atskirti nuo tokiu būdu nesertifikuotų prekių ar paslaugų.

14. **Sublicencija** – licenciato leidimas kitam asmeniui naudoti ženklą, kuris yra įregistruotas arba dėl kurio yra paduota ženklo paraiška, sublicencinėje sutartyje nustatytais sąlygomis.

15. **Tarptautinė paraiška** – pagal Madrido sutarties dėl tarptautinės ženklo registracijos protokolą (toliau – Madrido protokolas), priimtą Madride 1989 m. birželio 27 d., paduota tarptautinės ženklo registracijos paraiška.

16. **Tarptautinė ženklo registracija** – ženklo registracija Pasaulinės intelektinės nuosavybės organizacijos Tarptautinio biuro (toliau – Tarptautinis biuras) tarptautiniame registre pagal Madrido protokolą.

17. **Tarptautinio biuro tarptautinių ženklų biuletėnis** – Pasaulinės intelektinės nuosavybės organizacijos Tarptautinio biuro periodinis leidinys „WIPO Gazette of International Marks“, kuriame Tarptautinis biuras skelbia tarptautinės ženklų registracijos duomenis.

18. **Trečioji valstybė** – valstybė, nepriklausanti Sąjungos muitų teritorijai, kaip ji apibrėžiama 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 952/2013 (OL 2013 L 269, p. 1), kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas.

19. **Ženklo paraiška** (toliau – paraiška) – visuma dokumentų, kuriuos šio įstatymo nustatyta tvarka Valstybiniam patentų biurui turi pateikti pareiškėjas, norintis įregistruoti ženklą.

3 straipsnis. Ženklo savininko teisių apsaugos žymuo

Ženklo savininkas gali informuoti visuomenę apie savo teises į tą ženklą ženklo savininko teisių apsaugos žymeniu, kurį sudaro raidė R apskritime ir kuris dedamas ženklui iš dešinės (viršuje arba apačioje).

4 straipsnis. Plačiai žinomas ženklas

1. Ženklas Lietuvos Respublikoje gali būti pripažintas plačiai žinomam ženklu, jeigu jo naudojimo ar reklamos rezultatai rodo, kad jis yra gerai žinomas tam tikroje visuomenės dalyje.

2. Ženklas, Lietuvos Respublikoje pripažintas plačiai žinomam ženklu, saugomas ir neįregistruotas.

3. Ženklas pripažįstamas plačiai žinomam ženklu Lietuvos Respublikoje teismo tvarka.

II SKYRIUS

MATERIALINĖ PREKIŲ ŽENKLŲ TEISĖ

PIRMASIS SKIRSNIS

ŽYMENYS, GALINTYS SUDARYTI ŽENKLĄ

5 straipsnis. Žymėnis, galintys sudaryti ženklą

Ženklas gali būti sudarytas iš bet kokių žymėnių, pavyzdžiui, iš žodžių, įskaitant asmenvardžius, ar piešinių, raidžių, skaitmenų, spalvų, prekių ar jų pakuotės formos arba garsų, jeigu tokie žymėnis atitinka šias abi sąlygas:

1) jie gali atskirti vieno asmens prekes arba paslaugas nuo kitų asmenų prekių arba paslaugų;

2) juos galima pateikti Lietuvos Respublikos prekių ženklų registre (toliau – Registras) taip, kad kompetentingos institucijos ir visuomenė galėtų aiškiai ir tiksliai nustatyti ženklo savininkui suteiktos apsaugos objektą.

6 straipsnis. Nesaugomi ženklo elementai

Ženklo gali būti elementų, kurie negalėtų būti registruojami kaip atskiri (savarankiški) ženklai. Toks ženklas gali būti saugomas tik kaip visuma, jeigu nėra šio įstatymo 7 straipsnio 1 dalyje nustatytų pagrindų. Tokie elementai laikomi nesaugomais ir nesuteikia ženklo savininkui išimtinių teisių į juos.

ANTRASIS SKIRSNIS

ATSISAKYMO REGISTRUOTI ŽENKLĄ IR ŽENKLO REGISTRACIJOS NEGALIOJIMO PAGRINDAI

7 straipsnis. Absoliutūs atsisakymo registruoti ženklą ir ženklo registracijos pripažinimo negaliojančia pagrindai

1. Ženklas neregistruojamas arba įregistruoto ženklo registracija pripažįstama negaliojančia, jeigu jis:

- 1) sudarytas iš žymenų, neatitinkančių šio įstatymo 5 straipsnio nuostatų;
- 2) neturi jokio skiriamojo ženklo požymio;
- 3) sudarytas tik iš tokių žymenų arba nuorodų, kurie prekyboje gali būti naudojami žymėti rūšiai, kokybei, kiekiui, paskirčiai, vertei, geografini kilmei arba prekių pagaminimo ar paslaugos suteikimo laikui, arba kitoms prekių ar paslaugų charakteristikoms, išskyrus šio įstatymo 30 straipsnio 2 dalyje ir 31 straipsnio 2 dalyje nurodytus atvejus;
- 4) sudarytas tik iš tokių žymenų arba nuorodų, kurie dabartinėje kalboje arba sąžiningoje ir nusistovėjusioje prekybos praktikoje yra tapę bendriniais;
- 5) sudarytas vien tik iš:
 - a) formos ar kitų charakteristikų, kurias nulemia pačių prekių rūšis;
 - b) prekių formos ar kitų charakteristikų, būtinų techniniam rezultatui gauti;
 - c) formos ar kitų charakteristikų, kurios prekėms suteikia esminę vertę;
- 6) prieštarauja viešajai tvarkai arba gerai moralei;
- 7) gali suklaidinti visuomenę, pavyzdžiui, dėl prekių ar paslaugų rūšies, kokybės ar geografinės kilmės;
- 8) sudarytas iš Lietuvos Respublikos oficialių simbolių arba jame jų yra, arba jis yra šiuos simbolius mėgdžiojantis, jeigu negautas Lietuvos Respublikos teisingumo ministro nustatyta tvarka išduotas leidimas;

9) sudarytas iš kitų herbų ar herbinių ženklų pagal Lietuvos Respublikos valstybės herbo, kitų herbų ir herbinių ženklų įstatymą arba iš valstybės institucijų skiriamųjų ženklų, kurių oficialų naudojimą reglamentuoja įstatymai, arba jame jų yra, jeigu negautas kompetentingų institucijų sutikimas;

10) sudarytas iš žymenų, kuriems registruoti negautas kitų valstybių ar tarptautinių organizacijų kompetentingų institucijų sutikimas ir kuriuos turi būti atsisakyta registruoti arba kurių registracija turi būti pripažinta negaliojančia pagal 1883 m. kovo 20 d. Paryžiaus konvencijos dėl pramoninės nuosavybės apsaugos, peržiūrėtos Stokholme 1967 m. liepos 14 d. ir papildytos 1979 m. rugsėjo 28 d. (toliau – Paryžiaus konvencija), 6ter straipsnį, arba jame yra tokių žymenų;

11) sudarytas iš didelę simbolinę vertę turinčio žymens, įskaitant religinį simbolį, arba jame yra toks žymuo;

12) turi būti neregistruojamas pagal Europos Sąjungos teisės aktus ar tarptautines sutartis, kurių šalis yra Europos Sąjunga ar Lietuvos Respublika ir kuriose numatyta kilmės vietos nuorodų ir geografinių nuorodų apsauga;

13) turi būti neregistruojamas pagal Europos Sąjungos teisės aktus ar tarptautines sutartis, kurių šalis yra Europos Sąjunga ir kuriose numatyta tradicinių terminų, vartojamų vynui apibūdinti, apsauga;

14) turi būti neregistruojamas pagal Europos Sąjungos teisės aktus ar tarptautines sutartis, kurių šalis yra Europos Sąjunga ir kuriose numatyta garantuotų tradicinių gaminių apsauga;

15) sudarytas iš ankstesnio augalų veislės pavadinimo arba jo esminiuose elementuose atkartojamas ankstesnis augalų veislės pavadinimas, įregistruotas pagal Europos Sąjungos teisės aktus arba Lietuvos Respublikos augalų veislių apsaugos įstatymą ar tarptautinę sutartį, kurios šalis yra Europos Sąjunga ar Lietuvos Respublika ir kuriose numatoma augalų veislių teisinė apsauga, ir ženklas yra susijęs su tų pačių arba glaudžiai susijusių rūšių augalų veislėmis.

2. Šio straipsnio 1 dalies 2, 3 ar 4 punkte nurodytais atvejais ženklas gali būti registruojamas ir jo registracija negali būti pripažinta negaliojančia, jeigu iki paraiškos padavimo datos arba padavus paraišką, iki ženklo įregistravimo datos ženklas dėl jo naudojimo yra įgijęs skiriamąjį ženklo požymį. Ženklo registracija nepripažįstama negaliojančia dėl tų pačių priežasčių, jeigu iki prašymo pripažinti ženklo registraciją negaliojančia padavimo datos ženklas dėl jo naudojimo įgijo skiriamąjį požymį.

3. Jeigu pareiškėjas padavė paraišką turėdamas nesąžiningų ketinimų ir jeigu suinteresuotas asmuo užginčija ženklo registraciją šio įstatymo 58 straipsnyje nustatyta tvarka, ženklo registracija pripažįstama negaliojančia.

8 straipsnis. Santykiniai atsisakymo registruoti ženklą ar ženklo registracijos pripažinimo negaliojančia pagrindai

1. Jeigu suinteresuotas asmuo užginčija paraišką ar ženklo registraciją šio įstatymo 56 ar 58 straipsnyje nustatyta tvarka, ženklas neregistruojamas arba įregistruoto ženklo registracija pripažįstama negaliojančia, jeigu:

1) jis tapatus ankstesniam ženklui, o prekės ar paslaugos, kurioms jis pareikštas registruoti arba kurioms jis yra įregistruotas, yra tapačios prekėms ar paslaugoms, kurioms ankstesnis ženklas yra saugomas;

2) dėl savo tapatumo ar panašumo į ankstesnį ženklą ir dėl prekių ar paslaugų, kurioms ženklai yra skirti, tapatumo ar panašumo yra tikimybė suklaidinti dalį visuomenės; tikimybė suklaidinti apima tikimybę sieti su ankstesniu ženklu;

3) jis tapatus ar panašus į ankstesnį ženklą, nepaisant to, ar prekės ar paslaugos, kurioms jis yra pareikštas registruoti arba kurioms jis yra įregistruotas, yra tapačios, panašios ar nepanašios į tas prekes ar paslaugas, kurioms buvo įregistruotas ankstesnis ženklas, jeigu ankstesnis ženklas turi reputaciją Lietuvos Respublikoje arba, jeigu tai Europos Sąjungos prekių ženklas, turi reputaciją Europos Sąjungoje, ir dėl vėlesnio ženklo naudojimo be pagrįstos priežasties atsirastų galimybė nesąžiningai pasinaudoti ankstesnio ženklo privalumais arba pažeisti skiriamuosius ženklo požymius ar pakenkti jo reputacijai;

4) ženklo savininko atstovas ar patentinis patikėtinis savo vardu be ženklo savininko leidimo padavė paraišką, išskyrus atvejus, kai atstovas ar patentinis patikėtinis pagrindžia savo veiksmus;

5) jis pažeidžia kitas ankstesnes teises, įskaitant:

- a) teisę į žinomo asmens pavardę ar vardą, meninį pseudonimą;
- b) teisę į asmens atvaizdą;
- c) autorių teises;
- d) pramoninės nuosavybės teises.

2. Šio straipsnio 1 dalies 1, 2 ir 3 punktuose nurodytas ankstesnis ženklas yra:

1) ženklas, kurio paraiškos padavimo Lietuvos Respublikoje data yra ankstesnė už šio straipsnio 1 dalyje nurodyto ženklo paraiškos padavimo datą, prireikus atsižvelgiant į prašomą suteikti ar suteiktą prioritetą;

2) ženklas, kurio įregistravimo data Lietuvos Respublikai pagal Madrido protokolą yra ankstesnė už šio straipsnio 1 dalyje nurodyto ženklo paraiškos padavimo datą, prireikus atsižvelgiant į prašomą suteikti ar suteiktą prioritetą;

3) Europos Sąjungos prekių ženklas, kurio paraiškos padavimo data pagal Europos Sąjungos prekių ženklų reglamentą yra ankstesnė už šio straipsnio 1 dalyje nurodyto ženklo paraiškos padavimo datą, prireikus atsižvelgiant į prašomą suteikti ar suteiktą prioritetą;

4) Europos Sąjungos prekių ženklas, kuriam pagal Europos Sąjungos prekių ženklų reglamentą pagrįstai prašoma suteikti pirmenybę remiantis šios dalies 1 ar 2 punkte nurodytu ženklu, net jeigu pastarojo ženklo buvo atsisakyta arba leista pasibaigti jo galiojimo laikui;

5) šios dalies 1–4 punktuose nurodyto ženklo paraiška, atsižvelgiant į tai, ar ankstesnis ženklas bus įregistruotas;

6) ženklas, kuris pagal šio straipsnio 1 dalyje nurodyto ženklo paraiškos padavimo datą, prireikus atsižvelgiant į prašomą suteikti ar suteiktą prioritetą, yra pripažintas plačiai žinomą Lietuvos Respublikoje.

3. Jeigu suinteresuotas asmuo užginčija paraišką ar ženklo registraciją šio įstatymo 56 ar 58 straipsnyje nustatyta tvarka, ženklas neregistruojamas arba įregistruoto ženklo registracija pripažįstama negaliojančia tais atvejais ir tokia apimtimi, kiek numatyta pagal Europos Sąjungos ar Lietuvos Respublikos teisės aktus, nustatančius kilmės vietos nuorodų ir geografinių nuorodų apsaugą, kai yra šios sąlygos:

1) paraiška dėl kilmės vietos nuorodos ar geografinės nuorodos registravimo pateikta pagal Europos Sąjungos ar Lietuvos Respublikos teisės aktus iki paraiškos įregistruoti ženklą padavimo datos, prireikus atsižvelgiant į prioritetą, ir kilmės vietos nuoroda ar geografinė nuoroda vėliau įregistruojama;

2) kilmės vietos nuoroda ar geografinė nuoroda suteikia asmeniui teisę uždrausti naudoti vėlesnį ženklą.

4. Ženklas registruojamas arba ženklo registracija nepripažįstama negaliojančia, jeigu yra pateiktas ankstesnio ženklo ar kitos ankstesnės teisės savininko rašytinis sutikimas dėl vėlesnio ženklo registravimo.

9 straipsnis. Atsisakymas registruoti ženklą ar ženklo registracijos pripažinimas negaliojančia tik tam tikroms prekėms ar paslaugoms

Jeigu atsisakymo registruoti ženklą ar ženklo registracijos pripažinimo negaliojančia pagrindai pagal šio įstatymo 7 ar 8 straipsnį egzistuoja tik tam tikroms prekėms ar paslaugoms, kurioms tas ženklas pareikštas registruoti arba kurioms jis yra įregistruotas, atsisakymas registruoti ženklą ar ženklo registracijos pripažinimas negaliojančia taikomas tik toms prekėms ar paslaugoms.

10 straipsnis. Ženklo registracijos pripažinimas negaliojančia arba panaikinimas *a posteriori*

Lietuvos Respublikoje įregistruoto ženklo arba ženklo, įregistruoto pagal Madrido protokolą Lietuvos Respublikos atžvilgiu, kurio pagrindu prašoma pirmenybės Europos Sąjungos prekių ženklui, registracija gali būti pripažinta negaliojančia arba panaikinta *a posteriori* (remiantis vėlesnėmis aplinkybėmis) net ir tada, kai yra pasibaigęs šio ženklo registracijos galiojimo terminas

arba kai ženklo savininko prašymu šis ženklas jau išregistruotas, jeigu ženklo registraciją buvo galima pripažinti negaliojančia arba panaikinti tuo metu, kai ženklas buvo išregistruotas ženklo savininko prašymu arba pasibaigė jo galiojimo terminas. Tokiu atveju pirmenybė nustoja galioti.

11 straipsnis. Ankstesnio ženklo skiriamųjų ženklo požymių ar reputacijos nebuvimas, trukdantis ženklo registraciją pripažinti negaliojančia

Vėlesnio ženklo registracija negali būti pripažinta negaliojančia prašymo ją pripažinti negaliojančia padavimo dieną remiantis ankstesniu ženklu, jeigu vėlesnio ženklo savininkas įrodo, kad vėlesnio ženklo paraiškos padavimo ar prioriteto datą buvo kuri nors iš šių aplinkybių:

1) ankstesnis ženklas, kurio registraciją būtų galima pripažinti negaliojančia pagal šio įstatymo 7 straipsnio 1 dalies 2, 3 ar 4 punktą, dar nebuvo įgijęs skiriamojo ženklo požymio, kaip nurodyta šio įstatymo 7 straipsnio 2 dalyje;

2) pripažinti ženklo registraciją negaliojančia prašoma pagal šio įstatymo 8 straipsnio 1 dalies 2 punktą, o ankstesnis ženklas dar nebuvo įgijęs pakankamai skiriamųjų ženklo požymių, kad būtų galima pagrįstai nustatyti tikimybę suklaidinti, kaip nurodyta šio įstatymo 8 straipsnio 1 dalies 2 punkte;

3) pripažinti ženklo registraciją negaliojančia prašoma pagal šio įstatymo 8 straipsnio 1 dalies 3 punktą, o ankstesnis ženklas dar neturėjo reputacijos, kaip nurodyta šio įstatymo 8 straipsnio 1 dalies 3 punkte.

12 straipsnis. Neprieštaravimo naudoti vėlesnį ženklą pasekmės

1. Ankstesnio ženklo, nurodyto šio įstatymo 8 straipsnio 2 dalyje, savininkas neturi teisės prašyti pripažinti Lietuvos Respublikoje įregistruoto vėlesnio ženklo registracijos negaliojančia prekėms ar paslaugoms, kurioms vėlesnis ženklas buvo naudojamas Lietuvos Respublikoje, jeigu tokio ženklo savininkas apie tai žinodamas penkerius metus iš eilės neprieštaravo, kad būtų naudojamas vėlesnis ženklas. Ši nuostata netaikoma, jeigu vėlesnis ženklas buvo pareikštas registruoti turint nesąžiningų ketinimų.

2. Šio straipsnio 1 dalis taikoma ir bet kokių kitų ankstesnių teisių, nurodytų šio įstatymo 8 straipsnio 1 dalies 5 punkte, savininkui.

3. Šiame straipsnyje nurodytais atvejais vėliau įregistruoto ženklo savininkas neturi teisės prieštarauti, kad būtų naudojama ankstesnė teisė, net jeigu ta teise daugiau nebegalima pasinaudoti vėlesnio ženklo atžvilgiu.

TREČIASIS SKIRSNIS

ŽENKLO SAVININKO TEISĖS IR TEISIŲ APRIBOJIMAI

13 straipsnis. Ženklo apsaugos apimtis

1. Įregistruotas ženklas Lietuvos Respublikoje galioja tik toms prekėms ar paslaugoms, kurioms ženklas yra įregistruotas Registre.

2. Papildyti prekių ar paslaugų, kurioms žymėti įregistruotas ženklas, sąrašą ženklo savininkas gali tik šio įstatymo nustatyta tvarka padavęs naują paraišką.

14 straipsnis. Ženklo savininko teisės

1. Ženklo registracija suteikia ženklo savininkui išimtines teises į tą ženklą.

2. Nepažeisdamas kitų savininkų teisių, įgytų iki įregistruoto ženklo paraiškos padavimo arba prioriteto datos, šio ženklo savininkas turi teisę uždrausti kitiems asmenims, neturintiems jo sutikimo, vykdant komercinę veiklą naudoti bet kokį žymenį prekėms ar paslaugoms žymėti, kai:

1) žymuo yra tapatus ženklui ir juo žymimos prekės ar paslaugos yra tapačios toms prekėms ar paslaugoms, kurioms ženklas yra įregistruotas;

2) žymuo yra tapatus ženklui arba į jį panašus ir juo žymimos prekės ar paslaugos yra tapačios prekėms ar paslaugoms, kurioms ženklas yra įregistruotas, arba į jas panašios, jeigu yra tikimybė suklaidinti dalį visuomenės; tikimybė suklaidinti apima tikimybę susieti žymenį su ženklu;

3) žymuo yra tapatus ženklui arba į jį panašus, nepaisant to, ar juo žymimos prekės ar paslaugos yra tapačios, panašios ar nepanašios į tas, kurioms ženklas buvo įregistruotas, jeigu pastarasis turi reputaciją Lietuvos Respublikoje ir jeigu dėl to žymens naudojimo be tinkamos priežasties nesąžiningai pasinaudojama ženklo pranašumais, pažeidžiamas skiriamasis ženklo požymis arba pakenkiama ženklo reputacijai.

3. Ženklo savininkas, vadovaudamasis šio straipsnio 2 dalies nuostatomis, turi teisę uždrausti:

1) žymeniu žymėti prekes ar jų pakuotę;

2) siūlyti žymeniu pažymėtas prekes, išleisti jas į rinką ar tais tikslais sandėliuoti arba siūlyti ar teikti žymeniu pažymėtas paslaugas;

3) importuoti ar eksportuoti žymeniu pažymėtas prekes;

4) naudoti žymenį kaip prekybinį ar juridinio asmens pavadinimą arba jo dalį;

5) naudoti žymenį komercinės veiklos dokumentuose ir reklamoje;

6) naudoti žymenį lyginamojoje reklamoje, kuri neatitinka Lietuvos Respublikos reklamos įstatymo lyginamajai reklamai nustatytų reikalavimų.

4. Nepažeisdamas kitų savininkų teisių, įgytų iki įregistruoto ženklo paraiškos padavimo datos arba prioriteto datos, šio ženklo savininkas taip pat turi teisę uždrausti kitiems asmenims vykdant komercinę veiklą įvežti prekių į Lietuvos Respubliką neišleidžiant jų į laisvą apyvartą Lietuvos Respublikos teritorijoje, kai tokios prekės, įskaitant jų pakuotę, įvežamos iš trečiųjų

valstybių ir yra be ženklo savininko sutikimo pažymėtos ženklu, kuris yra tapatus tokioms prekėms įregistruotam ženklui arba kurio pagal esminius požymius negalima atskirti nuo to ženklo.

5. Šio straipsnio 4 dalis netaikoma, jeigu pagal Europos Parlamento ir Tarybos 2013 m. birželio 12 d. reglamentą (ES) Nr. 608/2013 dėl muitinės atliekamo intelektinės nuosavybės teisių vykdymo užtikrinimo, kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1383/2003 (OL 2013 L 181, 15 p.), pradėtų procedūrų, atliekamų siekiant nustatyti, ar buvo pažeistos įregistruoto ženklo savininko teisės, metu deklarantas ar prekių turėtojas pateikia įrodymus, kad įregistruoto ženklo savininkas neturi teisės uždrausti pateikti prekes rinkai galutinės paskirties valstybėje.

6. Ženklo savininkas taip pat turi teisę uždrausti naudoti žymenį kitais negu prekių ar paslaugų atskyrimo tikslais, jeigu dėl to žymens naudojimo be tinkamos priežasties nesąžiningai pasinaudojama ženklo privalumais, pažeidžiami skiriamieji ženklo požymiai arba pakenkiama ženklo reputacijai.

7. Plačiai žinomo ženklo savininkas taip pat turi teisę uždrausti kitiems asmenims be jo sutikimo naudoti pramoninėje ar komercinėje veikloje bet kurį žymenį, kurį galima palaikyti plačiai žinomo ženklo atgaminiumi, imitacija ar vertimu ir kuris:

1) gali suklaidinti dėl tapačių ar panašių prekių ar paslaugų, kurioms plačiai žinomas ženklas naudojamas;

2) gali suklaidinti, nes tuo žymeniu pažymėtas netapačias ir nepanašias prekes ar paslaugas galima susieti su tomis prekėmis ar paslaugomis, kurios žymimos plačiai žinomu ženklu, ir dėl to gali būti pažeistos registruoto plačiai žinomo ženklo savininko teisės.

15 straipsnis. Teisė uždrausti parengiamuosius pakuotės ar kitų priemonių naudojimo veiksmus

Kai yra tikimybė, kad pakuotės, etiketės, lipdukai, apsaugos ar autentiškumo žymenys ar įtaisai arba bet kokios kitos priemonės, pažymėtos ženklu, galėtų būti naudojami prekėms ar paslaugoms ir tas naudojimas pažeistų ženklo savininko teises pagal šio įstatymo 14 straipsnio 2 ir 3 dalis, ženklo savininkas turi teisę uždrausti šiuos veiksmus, jeigu jie atliekami vykdant komercinę veiklą:

1) žymėti žymeniu, kuris yra tapatus ženklui arba į jį panašus, pakuotę, etiketes, lipdukus, apsaugos ar autentiškumo žymenis ar įtaisyti arba bet kokias kitas priemones, kurios gali būti pažymėtos ženklu;

2) siūlyti ar pateikti rinkai pakuotes, etiketes, lipdukus, apsaugos ar autentiškumo žymenis ar įtaisyti arba bet kokias kitas priemones, pažymėtas ženklu, arba tais tikslais juos sandėliuoti, importuoti ar eksportuoti.

16 straipsnis. Ženklo atgaminimas žodynuose ir informaciniuose leidiniuose

Jeigu ženklą atgaminus žodyne, enciklopedijoje arba panašiam informaciniame leidinyje spausdinta ar elektronine forma susidaro įspūdis, kad tai yra bendrinis prekių ar paslaugų, kurioms ženklas yra įregistruotas, pavadinimas, ženklo savininko prašymu leidinio leidėjas turi užtikrinti, kad ženklas nedelsiant, o jeigu leidinys spausdintas, – ne vėlesniame kaip kitame leidime būtų atgamintas su nuoroda, kad tai yra įregistruotas ženklas.

17 straipsnis. Draudimas naudoti atstovo ar patentinio patikėtinio vardu įregistruotą ženklą

1. Jeigu ženklas yra įregistruotas to ženklo savininko atstovo ar patentinio patikėtinio vardu be ženklo savininko sutikimo, ženklo savininkas turi teisę prieštarauti tam, kad jo atstovas ar patentinis patikėtinis naudotų ženklą, ir (ar) reikalauti, kad jam būtų perleistos teisės į ženklą.

2. Šio straipsnio 1 dalis netaikoma, jeigu atstovas ar patentinis patikėtinis pagrindžia savo veiksmus.

18 straipsnis. Ženklo savininko teisių apribojimas

1. Ženklas nesuteikia jo savininkui teisės uždrausti kitiems asmenims vykdant komercinę veiklą naudoti:

- 1) savo vardą, pavardę arba adresą, jeigu jis yra fizinis asmuo;
- 2) žymenis arba nuorodas, neturinčius skiriamųjų ženklo požymių arba susijusių su prekių ar paslaugų rūšimi, kokybe, kiekiu, paskirtimi, verte, geografine kilme, prekių pagaminimo ar paslaugų suteikimo laiku arba kitomis prekių ar paslaugų charakteristikomis;
- 3) ženklą, kai siekiama identifikuoti prekes ar paslaugas arba daryti nuorodą į jas kaip priklausančias to ženklo savininkui, pavyzdžiui, kai naudoti ženklą būtina siekiant nurodyti prekės ar paslaugos paskirtį, ypač kaip priedų ar atsarginių dalių.

2. Šio straipsnio 1 dalis taikoma tik tuo atveju, jeigu kitas asmuo ženklą naudoja laikydamasis sąžiningos pramoninės ar komercinės veiklos praktikos.

19 straipsnis. Ženklo savininko teisių pasibaigimas

1. Ženklo savininkas neturi teisės uždrausti ženklu žymėti prekių, kurios paties ženklo savininko arba jo sutikimu buvo su tuo ženklu išleistos į Europos Sąjungos rinką.

2. Šio straipsnio 1 dalis netaikoma, jeigu ženklo savininkas turi pagrįstų priežasčių prieštarauti, kad prekės toliau būtų komercializuojamos (naudojamos siekiant gauti pelną), ypač jeigu po jų išleidimo į rinką pasikeitė ar pablogėjo prekių būklė.

20 straipsnis. Ženklo naudojimas

1. Jeigu per penkerius metus nuo ženklo įregistravimo Registre ženklo savininkas nepradėjo Lietuvos Respublikoje ženklu iš tikrųjų žymėti prekių ar paslaugų, kurioms jis buvo įregistruotas (toliau – ženklo naudojimas), arba jeigu ženklo naudojimas buvo sustabdytas nepertraukiamam penkerių metų laikotarpiui, taikomos šio įstatymo 21 straipsnyje, 23 straipsnio 1 dalyje, 57 straipsnio 1 ir 2 dalyse, 59 straipsnio 3 ir 4 dalyse nurodytos pasekmės, išskyrus atvejus, kai jis nebuvo naudojamas dėl svarbių priežasčių.

2. Ženkلامs, galiojantiems Lietuvos Respublikoje pagal Madrido protokolą, šio straipsnio 1 dalyje nurodytas penkerių metų laikotarpis skaičiuojamas nuo dienos, kai ženklu nebegalima atsisakyti suteikti apsaugos arba jo užprotestuoti pagal šio įstatymo 65 straipsnį. Jeigu atsisakyta suteikti ženklu apsaugą arba pareikštas protestas, tas laikotarpis skaičiuojamas nuo dienos, kai sprendimas, kuriuo užbaigiama protesto procedūra, arba sprendimas suteikti apsaugą tapo galutinis, arba protestas buvo atsiimtas.

3. Taikant šio straipsnio 1 ir 2 dalis, ženklo naudojimu taip pat laikoma:

1) ženklo naudojimas tokia forma, kuri skiriasi savo elementais, jeigu išlieka nepakitę skiriamieji įregistruoto ženklo požymiai, nepaisant to, ar tokios formos, kokia yra naudojamas, ženklas taip pat įregistruotas ženklo savininko vardu;

2) prekių arba jų pakuočių žymėjimas ženklu Lietuvos Respublikoje išimtinai eksporto tikslais.

4. Jeigu ženklas naudojamas turint jo savininko sutikimą, laikoma, kad jį naudoja pats ženklo savininkas.

21 straipsnis. Ženklo nenaudojimas kaip gynybos priemonė teisių pažeidimo byloje

1. Ženklo savininkas neturi teisės uždrausti naudoti žymenį, jeigu ieškinio dėl teisių pažeidimo pareiškimo dieną ženklo registracija gali būti panaikinta pagal šio įstatymo 23 straipsnį.

2. Jeigu atsakovas byloje dėl ženklo savininko teisių pažeidimo prašo, ženklo savininkas turi pateikti įrodymų, kad per penkerių metų laikotarpį iki ieškinio pareiškimo ženklas iš tikrųjų buvo naudojamas, kaip nustatyta šio įstatymo 20 straipsnyje, prekėms ar paslaugoms, kurioms jis įregistruotas ir dėl kurių pareikštas ieškinys, žymėti arba kad yra svarbių priežasčių jo nenaudoti, jeigu ieškinio pareiškimo dieną yra praėję ne mažiau negu penkeri metai pagal šio įstatymo 20 straipsnio 1 ar 2 dalį.

22 straipsnis. Vėlesnio įregistruoto ženklo savininko teisė kaip gynybos priemonė teisių pažeidimo byloje

1. Ženklo savininkas neturi teisės uždrausti naudoti vėlesnį įregistruotą ženklą, jeigu to vėlesnio ženklo registracija nebūtų pripažinta negaliojančia pagal šio įstatymo 11 straipsnį, 12 straipsnio 1 ar 2 dalį arba 59 straipsnio 3 dalį.

2. Ženklo savininkas neturi teisės uždrausti naudoti vėlesnį įregistruotą Europos Sąjungos prekių ženklą, jeigu to vėlesnio ženklo registracija nebūtų pripažinta negaliojančia pagal Europos Sąjungos prekių ženklų reglamento 60 straipsnio 1, 3 ar 4 dalį, 61 straipsnio 1 ar 2 dalį arba 64 straipsnio 2 dalį.

3. Kai ženklo savininkas neturi teisės uždrausti naudoti vėlesnį įregistruotą ženklą pagal šio straipsnio 1 ar 2 dalį, vėlesnio įregistruoto ženklo savininkas neturi teisės uždrausti naudoti ankstesnį ženklą, net jeigu ta ankstesne teise daugiau nebegalima pasinaudoti dėl vėlesnio ženklo.

KETVIRTASIS SKIRSNIS

ŽENKLO REGISTRACIJOS PANAIKINIMAS

23 straipsnis. Ženklo registracijos panaikinimas dėl ženklo nenaudojimo

1. Ženklo registracija gali būti panaikinta, jeigu nepertraukiamą penkerių metų laikotarpį jis nebuvo iš tikrųjų naudojamas Lietuvos Respublikoje prekėms ar paslaugoms, kurioms jis buvo įregistruotas, žymėti ir jeigu nėra svarbių priežasčių jo nenaudoti.

2. Negalima reikalauti, kad šio straipsnio 1 dalyje nurodytu pagrindu ženklo registracija būtų panaikinta, jeigu iki prašymo panaikinti ženklo registraciją pateikimo dienos ženklo naudojimas iš tikrųjų buvo pradėtas arba atnaujintas, išskyrus šio straipsnio 3 dalyje nurodytą atvejį.

3. Priimant sprendimą dėl ženklo registracijos panaikinimo, neatsižvelgiama į ženklo naudojimą, pradėtą ar atnaujintą per trijų mėnesių laikotarpį iki prašymo panaikinti ženklo registraciją pateikimo dienos, jeigu šis trijų mėnesių laikotarpis prasidėjo ne anksčiau negu pasibaigus nepertraukiamam penkerių metų ženklo nenaudojimo laikotarpiui ir jeigu ženklo savininkas ėmėsi priemonių pradėti ar atnaujinti ženklo naudojimą tik sužinojęs, kad gali būti paduotas ar yra paduotas prašymas dėl ženklo registracijos panaikinimo.

24 straipsnis. Ženklo registracijos panaikinimas ženklui tapus bendrinio pavadinimu arba klaidinančia nuoroda

Ženklo registracija gali būti panaikinta, jeigu po jo įregistravimo datos:

1) dėl ženklo savininko veiksmų ar neveikimo ženklas tapo bendrinio pavadinimu prekyboje toms prekėms ar paslaugoms, kurioms jis buvo įregistruotas;

2) ženklo savininkas arba jo sutikimu kitas asmuo žymėjo ženklu prekes ar paslaugas, kurioms jis įregistruotas, taip, kad galėjo suklaidinti visuomenę, ypač dėl tų prekių ar paslaugų rūšies, kokybės ar geografinės kilmės.

25 straipsnis. Ženklo registracijos panaikinimas, susijęs tik su tam tikromis prekėmis ar paslaugomis

Jeigu šio įstatymo 23 ir 24 straipsniuose nurodyti pagrindai, dėl kurių panaikinama ženklo registracija, nustatomi tik tam tikroms prekėms ar paslaugoms, kurioms jis buvo įregistruotas, ženklo registracija panaikinama tik toms prekėms ar paslaugoms.

PENKTASIS SKIRSNIS ŽENKLAI KAIP NUOSAVYBĖS OBJEKTAI

26 straipsnis. Teisės į pareikštą registruoti ar įregistruotą ženklą perdavimas

1. Teisė į pareikštą registruoti ar įregistruotą ženklą gali būti perduota visoms prekėms ar paslaugoms, kurioms jis buvo įregistruotas, arba kai kurioms iš jų.

2. Teisės į pareikštą registruoti ar įregistruotą ženklą perdavimas įrašomas į Registrą vienos iš teisės perdavimo šalių prašymu, jeigu sumokėtas Lietuvos Respublikos mokesčių už pramoninės nuosavybės objektų registravimą įstatymo nustatytas mokestis (toliau – mokestis) ir Valstybiniam patentų biurui pateikiami šie dokumentai:

- 1) prašymas įrašyti teisės perdavimą;
- 2) teisės perdavimą patvirtinantis dokumentas;
- 3) įgaliojimas atstovui (jeigu reikia);
- 4) šio įstatymo 7 straipsnio 1 dalies 8, 9 ir 10 punktuose nurodytas leidimas ar sutikimas, išduotas teisių perėmėjui (jeigu reikia).

3. Perduodant teises į du ar daugiau ženklų, gali būti paduodamas vienas bendras prašymas su sąlyga, kad kiekvienu atveju yra tas pats pareiškėjas ar ženklo savininkas ir tas pats teisių perėmėjas. Mokestis mokamas už kiekvieną teisės į ženklą perdavimą.

4. Teisės į pareikštą registruoti ar įregistruotą ženklą perdavimas įsigalioja nuo perdavimo duomenų įrašymo į Registrą dienos. Duomenys apie teisės į pareikštą registruoti ar įregistruotą ženklą perdavimą skelbiami Valstybinio patentų biuro oficialiame biuletenyje, jeigu paraiška yra paskelbta ar ženklas įregistruotas Registre. Teisės į pareikštą registruoti ar įregistruotą ženklą perdavimas negalioja, jeigu perdavimo duomenys neįrašyti į Registrą.

27 straipsnis. Licencija

1. Pareiškėjas ar ženklo savininkas turi teisę suteikti kitam asmeniui išimtinę ar neišimtinę licenciją pareikštu registruoti ar įregistruotu ženklu žymėti visas arba dalį prekių ar paslaugų, kurioms jis pareikštas registruoti ar įregistruotas, visoje Lietuvos Respublikos teritorijoje arba tam tikroje jos dalyje.

2. Licencinės sutarties duomenys įrašomi į Registrą vienos iš licencinės sutarties šalių prašymu, jeigu sumokėtas mokestis ir Valstybiniam patentų biurui pateikiami šie dokumentai:

- 1) prašymas įrašyti licencinę sutartį;
- 2) licencinės sutarties sudarymą patvirtinantis dokumentas;
- 3) įgaliojimas atstovui (jeigu reikia).

3. Licencinės sutarties sudarymą patvirtinančiame dokumente turi būti nurodyta:

- 1) pareiškėjo ar ženklo savininko pavadinimas arba vardas, pavardė ir adresas (buveinė);
- 2) licenciato pavadinimas arba vardas, pavardė ir adresas (buveinė);
- 3) ženklo, kuriam naudoti suteikiama licencija, paraiškos arba ženklo registracijos numeris;
- 4) licencijos rūšis;
- 5) nuoroda, kokioms prekėms ar paslaugoms žymėti suteikiama licencija;
- 6) licencijos galiojimo terminas;
- 7) licencijos galiojimo teritorija.

4. Duomenys apie įrašytą licenciją skelbiami Valstybinio patentų biuro oficialiame biuletenyje, jeigu paraiška yra paskelbta ar ženklas įrašytas į Registrą.

5. Vienos iš licencinės sutarties šalių prašymu licencinė sutartis gali būti išregistruota iš Registro.

6. Licenciaras gali panaudoti šio įstatymo 14 straipsnyje nurodytas teises prieš licenciatą, pažeidusį bet kurią licencinės sutarties dėl licencijos nuostatą, susijusią su:

- 1) jos trukme;
- 2) ženklo registracijos leidžiama ženklo naudojimo forma;
- 3) prekių ar paslaugų, kurioms suteikta licencija, apimtimi;
- 4) teritorija, kurioje ženklas gali būti naudojamas;
- 5) licenciato pagamintų prekių ar suteiktų paslaugų kokybe.

7. Jeigu licencinėje sutartyje nenurodyta kitaip, licenciatas gali pareikšti ieškinį teismui dėl teisių į ženklą pažeidimo tik tuo atveju, jeigu gauna licenciario sutikimą. Išimtinės licencijos licenciatas gali pareikšti ieškinį, jeigu licenciaras, gavęs rašytinį pranešimą, pats nepareiškia ieškinio per 30 dienų, jeigu licencinėje sutartyje nenumatytas kitoks terminas.

8. Norėdamas gauti kompensaciją už jam padarytą žalą, licenciatas turi teisę įstoti į licenciario pradėtą teisminį procesą dėl teisių pažeidimo.

9. Šio straipsnio 1–8 dalių nuostatos taikomos ir sublicencinei sutarčiai.

28 straipsnis. Teisės į ženklą įkeitimas

1. Teisė į pareikštą registruoti ar įregistruotą ženklą gali būti įkeista Lietuvos Respublikos civilinio kodekso nustatyta tvarka.

2. Gavęs Sutarčių ir teisių suvaržymų registro tvarkytojo pranešimą apie įkeistą teisę į ženklą, Valstybinis patentų biuras teisės į ženklą įkeitimo duomenis įrašo į Registrą ir apie tai paskelbia Valstybinio patentų biuro oficialiame biuletenyje.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XIII-2736](#), 2019-12-19, paskelbta TAR 2020-01-06, i. k. 2020-00123

29 straipsnis. Teisės į ženklą areštas ir išieškojimas vykdymo procese

1. Teisė į pareikštą registruoti ar įregistruotą ženklą gali būti areštuota ar į ją nukreiptas išieškojimas Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka.

2. Gavęs turto arešto aktų registro tvarkytojo pranešimą apie areštuotą ženklą ar vykdymo procese išieškomą ženklą, Valstybinis patentų biuras su ženklu susijusius duomenis įrašo į Registrą ir apie tai paskelbia Valstybinio patentų biuro oficialiame biuletenyje.

ŠEŠTASIS SKIRSNIS

SERTIFIKAVIMO ŽENKLAI IR KOLEKTYVINIAI ŽENKLAI

30 straipsnis. Sertifikavimo ženklas

1. Ženklas gali būti registruojamas kaip sertifikavimo ženklas, jeigu pareiškėjas turi teisę sertifikuoti prekes ar paslaugas, kurioms ženklas turi būti įregistruotas, ir jeigu jis neužsiima verslu, apimančiu sertifikuotos rūšies prekių tiekimą ar paslaugų teikimą.

2. Sertifikavimo ženklą gali sudaryti žymenys arba nuorodos, kuriais komercinėje veikloje galima nurodyti geografinę prekių ar paslaugų kilmę. Toks sertifikavimo ženklas nesuteikia jo savininkui teisės uždrausti kitiems asmenims naudoti tokius žymenis ar nuorodas prekyboje, jeigu tie asmenys juos naudoja laikydamiesi sąžiningos pramoninės ar komercinės veiklos praktikos, pavyzdžiui, kai teisėtai naudojamas geografinis pavadinimas.

3. Sertifikavimo ženklas laikomas naudojamu pagal šio įstatymo 20 straipsnį, jeigu jį iš tikrųjų naudoja bet kuris asmuo, turintis teisę naudoti šį ženklą.

4. Sertifikavimo ženklo registracijai *mutatis mutandis* taikomos šio įstatymo III skyriaus nuostatos.

31 straipsnis. Teisė į kolektyvinį ženklą

1. Ženklas gali būti registruojamas kaip kolektyvinis ženklas, jeigu pareiškėjas yra asmenų sąjunga, kaip nurodyta šio įstatymo 2 straipsnio 7 dalyje.

2. Kolektyvinį ženklą gali sudaryti žymenys arba nuorodos, kuriais komercinėje veikloje galima nurodyti geografinę prekių ar paslaugų kilmę. Toks kolektyvinis ženklas nesuteikia jo savininkui teisės uždrausti kitiems asmenims naudoti tokius žymenis ar nuorodas prekyboje, jeigu

tie asmenys juos naudoja laikydamiesi sąžiningos pramoninės ar komercinės veiklos praktikos, pavyzdžiui, kai teisėtai naudojamas geografinis pavadinimas.

32 straipsnis. Kolektyvinio ženklo naudojimo nuostatai ir ženklo naudojimas

1. Kartu su kolektyvinio ženklo paraiška turi būti pateikti kolektyvinio ženklo naudojimo nuostatai, kuriuose turi būti šie duomenys:

1) asmenų sąjungos, kuri padavė paraišką kolektyviniam ženklui registruoti, pavadinimas ir buveinės adresas;

2) asmenų sąjungos tikslai ir atstovavimo tvarka;

3) narystės sąlygos;

4) informacija apie asmenis, turinčius teisę naudoti kolektyvinį ženklą;

5) kolektyvinio ženklo vaizdas pagal šio įstatymo 38 straipsnio 5 dalies 2 punktą;

6) prekės ar paslaugos, kurioms žymėti skirtas kolektyvinis ženklas;

7) kolektyvinio ženklo naudojimo sąlygos;

8) asmenų sąjungos narių teisės ir pareigos, atsakomybė kolektyvinio ženklo naudojimo sąlygų nesilaikymo ir teisių į jį pažeidimo atvejais.

2. Šio įstatymo 31 straipsnio 2 dalyje nurodyto kolektyvinio ženklo naudojimo nuostatuose turi būti nurodyta, kad kiekvienas asmuo, kurio prekės ar paslaugos yra kilusios iš tam tikros geografinės vietovės, gali tapti asmenų sąjungos, kuri yra kolektyvinio ženklo savininkė, nariu, jeigu toks asmuo atitinka visas kolektyvinio ženklo naudojimo nuostatų sąlygas.

3. Kolektyvinį ženklą galima perduoti kitiems asmenims tik su visų asmenų sąjungos narių sutikimu.

4. Kolektyvinis ženklas laikomas naudojamu pagal šio įstatymo 20 straipsnį, jeigu jį iš tikrųjų naudoja bent vienas asmenų sąjungos narys.

33 straipsnis. Kolektyvinio ženklo neregistravimas

1. Kolektyvinis ženklas neregistruojamas, jeigu:

1) yra bent vienas iš šio įstatymo 7 straipsnio 1 ar 2 dalyje nurodytų pagrindų;

2) yra bent vienas iš šio įstatymo 8 straipsnyje nurodytų pagrindų;

3) jis neatitinka kolektyvinio ženklo sąvokos, nurodytos šio įstatymo 2 straipsnio 7 dalyje;

4) nesilaikoma šio įstatymo 31 straipsnio arba 32 straipsnio 1 ar 2 dalies nuostatų;

5) kolektyvinio ženklo naudojimo nuostatai prieštarauja viešajai tvarkai ar gerai moralei;

6) visuomenė gali būti klaidinama dėl tokio ženklo pobūdžio ar reikšmingumo, pavyzdžiui, jeigu jis gali būti palaikytas kuo nors kitu negu kolektyviniu ženklu.

2. Jeigu kolektyvinio ženklo pareiškėjas pakeičia kolektyvinio ženklo naudojimo nuostatus taip, kad jie atitinka šio straipsnio 1 dalies 3–6 punktų nuostatas, kolektyvinis ženklas registruojamas šio įstatymo nustatyta tvarka.

3. Kolektyvinio ženklo registracijai *mutatis mutandis* taikomos šio įstatymo III skyriaus nuostatos.

34 straipsnis. Kolektyvinio ženklo naudojimo nuostatų pakeitimai

1. Kolektyvinio ženklo pareiškėjas arba šio ženklo savininkas turi pateikti Valstybiniam patentų biurui duomenis apie kiekvieną kolektyvinio ženklo naudojimo nuostatų pakeitimą.

2. Duomenys apie kolektyvinio ženklo naudojimo nuostatų pakeitimus įrašomi į Registrą kolektyvinio ženklo pareiškėjo ar šio ženklo savininko prašymu, jeigu sumokėtas mokestis ir nėra nė vieno iš šio įstatymo 33 straipsnio 1 dalyje nurodytų pagrindų.

3. Kolektyvinio ženklo naudojimo nuostatų pakeitimai įsigalioja nuo tų pakeitimų įrašymo į Registrą dienos. Duomenys apie kolektyvinio ženklo naudojimo nuostatų pakeitimų įrašymą skelbiami Valstybinio patentų biuro oficialiame biuletenyje, jeigu paraiška yra paskelbta ar ženklas įrašytas į Registrą.

35 straipsnis. Asmenys, turintys teisę pareikšti ieškinį dėl kolektyvinio ženklo teisių pažeidimo

1. Kiekvienam asmeniui, turinčiam teisę naudoti kolektyvinį ženklą, *mutatis mutandis* taikomos šio įstatymo 27 straipsnio 7 ir 8 dalys.

2. Jeigu asmenys, turintys teisę naudoti kolektyvinį ženklą, dėl neteisėto ženklo naudojimo patyrė nuostolių, kolektyvinio ženklo savininkas jų vardu turi teisę reikalauti žalos atlyginimo iš teisės pažeidusio asmens.

36 straipsnis. Papildomi kolektyvinio ženklo registracijos panaikinimo pagrindai

Be šio įstatymo 23 ir 24 straipsniuose nustatytų ženklo registracijos panaikinimo pagrindų, kolektyvinio ženklo registracija gali būti panaikinta, jeigu:

1) kolektyvinio ženklo savininkas nesiima pagrįstų priemonių neleisti kolektyvinio ženklo naudoti tokiu būdu, kuris nesuderinamas su kolektyvinio ženklo naudojimo sąlygomis, nustatytomis kolektyvinio ženklo naudojimo nuostatuose;

2) asmenys, turintys teisę naudoti kolektyvinį ženklą, jį naudoja taip, kad visuomenė gali būti klaidinama, kaip nurodyta šio įstatymo 33 straipsnio 1 dalies 6 punkte;

3) Registre įregistravus kolektyvinio ženklo naudojimo nuostatų pakeitimus, atsiranda nors vienas šio įstatymo 33 straipsnio 1 dalyje nurodytas pagrindas.

37 straipsnis. Kolektyvinio ženklo registracijos pripažinimo negaliojančia pagrindai

Kolektyvinio ženklo registracija gali būti pripažinta negaliojančia, jeigu kolektyvinis ženklas buvo įregistruotas nesilaikant šio įstatymo 33 straipsnio 1 dalyje nurodytų pagrindų.

III SKYRIUS**ŽENKLO REGISTRAVIMO IR KITOS PROCEDŪROS****PIRMASIS SKIRSNIS****PARAIŠKA IR ŽENKLO REGISTRACIJA****38 straipsnis. Paraiškos padavimas ir reikalavimai paraiškai**

1. Pareiškėjas, norintis įregistruoti ženklą, turi paduoti Valstybiniam patentų biurui paraišką. Už paraiškos padavimą pareiškėjas privalo sumokėti nustatyto dydžio mokestį.

2. Paraišką pareiškėjo vardu gali paduoti ir jo atstovas. Užsienio valstybių fiziniai asmenys, nuolat negyvenantys Lietuvos Respublikoje ar kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje, ar kitoje Europos ekonominės erdvės valstybėje, ir užsienio valstybių juridiniai asmenys, neturintys Lietuvos Respublikoje įregistruoto filialo ar atstovybės arba kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje ar kitoje Europos ekonominės erdvės valstybėje savo buveinės, filialo ar atstovybės, paraiškas Valstybiniam patentų biurui paduoda ir visus ženklo registravimo, tarptautinės ženklo registracijos veiksmus, įskaitant atstovavimą Valstybinio patentų biuro Apeliaciniame skyriuje (toliau – Apeliacinis skyrius), Valstybiniame patentų biure atlieka per patentinį patikėtinį.

3. Vienam ženklui įregistruoti paduodama viena paraiška.

4. Paraišką sudaro:

- 1) prašymas įregistruoti ženklą;
- 2) įgaliojimas atstovui, jeigu paraišką paduoda atstovas;
- 3) prioritetą patvirtinantis dokumentas, nurodytas šio įstatymo 40 straipsnio 3 dalyje (jeigu reikia);

4) šio įstatymo 7 straipsnio 1 dalies 8, 9 ir 10 punktuose nurodytas leidimas ar sutikimas (jeigu reikia);

5) kolektyvinio ženklo naudojimo nuostatai, kai prašoma įregistruoti kolektyvinį ženklą;

6) pareiškėjo teisę vykdyti sertifikavimo funkciją patvirtinantis dokumentas, kai prašoma įregistruoti sertifikavimo ženklą;

7) teisių savininko sutikimas pagal šio įstatymo 8 straipsnio 4 dalį (jeigu reikia).

5. Prašyme įregistruoti ženklą nurodoma:

- 1) pareiškėją ir jo atstovą (jeigu jis yra) identifikuojantys duomenys;

2) pareikštas registruoti ženklas – jo vaizdas ar kita išraiškos forma pagal šio įstatymo 5 straipsnio 2 punkto reikalavimus;

3) prekių ar paslaugų, kurioms žymėti pareikštas registruoti ženklas, grupės pagal šio įstatymo 41 straipsnio reikalavimus;

4) duomenys apie nustatyto mokesčio sumokėjimą;

5) pirmosios paraiškos padavimo valstybė, šios paraiškos padavimo data ir numeris arba eksponavimo oficialioje ar pripažintoje oficialia tarptautinėje parodoje pagal Konvenciją dėl tarptautinių parodų, pasirašytą 1928 m. lapkričio 22 d. Paryžiuje, iš dalies pakeistą ir papildytą 1948 m. gegužės 10 d., 1966 m. lapkričio 16 d., 1972 m. lapkričio 30 d. protokolais ir 1982 m. birželio 24 d., 1988 m. gegužės 31 d. pakeitimais (toliau – tarptautinė paroda), data, valstybė (jeigu reikia). Šių duomenų nurodymas laikomas prašymu suteikti prioriteto datą;

6) kiti Valstybinio patentų biuro direktoriaus tvirtinamose Prekių ženklų registravimo taisyklėse nustatyti duomenys.

6. Paraiškoje gali būti prašoma įregistruoti ženklą vienai ar daugiau prekių ar paslaugų klasių. Jeigu paraiškoje nurodoma daugiau negu viena prekių ar paslaugų klasė, už kiekvieną papildomą klasę mokamas mokestis.

39 straipsnis. Paraiškos padavimo data

1. Paraiškos padavimo data laikoma ta diena, kai Valstybinis patentų biuras gauna šio įstatymo 38 straipsnio 4 dalies 1 punkte nurodytą prašymą, kuriame pateikti bent šio įstatymo 38 straipsnio 5 dalies 1–4 punktuose nurodyti duomenys.

2. Paraiškai padavimo data nesuteikiama, jeigu nepateikiamas nors vienas iš šio straipsnio 1 dalyje nurodytų duomenų arba pateikti duomenys neatitinka šio įstatymo arba Prekių ženklų registravimo taisyklėse nustatytų reikalavimų. Tokiu atveju paraiškos dokumentai grąžinami pareiškėjui, nurodant paraiškos nepriėmimo motyvus.

3. Valstybinis patentų biuras ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo šio įstatymo 38 straipsnio 4 dalies 1 punkte nurodyto prašymo gavimo dienos patikrinęs ir nustatęs, kad paraiškoje pateikti šio straipsnio 1 dalyje nurodyti duomenys, paraišką pripažįsta paduota ir, suteikęs jai padavimo datą ir numerį, praneša apie tai pareiškėjui.

4. Paraiškai, kuriai suteikta padavimo data, atliekama paraiškos ekspertizė pagal šio įstatymo 42 straipsnį ir ženklo ekspertizė pagal šio įstatymo 43 straipsnį. Jeigu pareiškėjas pateikia prašymą atlikti skubią ekspertizę ir sumoka nustatytą mokestį, paraiškos ekspertizė ir ženklo ekspertizė atliekama per Valstybinio patentų biuro direktoriaus nustatytą terminą.

40 straipsnis. Prioritetas

1. Paraiškoje gali būti prašymas suteikti prioriteto datą vienos ar daugiau pirmųjų paraiškų, paduotų valstybėje, kuri yra Paryžiaus konvencijos narė arba Pasaulio prekybos organizacijos narė, pagrindu tam pačiam ženklui įregistruoti, jeigu pareiškėjas ar jo teisių perėmėjas paduoda paraišką Valstybiniam patentų biurui per šešis mėnesius nuo pirmosios paraiškos ar paraiškų padavimo datos.

2. Paraiškoje gali būti prašymas suteikti prioriteto datą, kurią šiuo ženklu pažymėtos prekės ar paslaugos buvo eksponuojamos tarptautinėje parodoje, jeigu paraiška paduodama Valstybiniam patentų biurui per šešis mėnesius nuo pirmojo šiuo ženklu pažymėtų prekių ar paslaugų eksponavimo tarptautinėje parodoje dienos.

3. Pareiškėjas, norintis pasinaudoti šio straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatomis, privalo pateikti Valstybiniam patentų biurui patvirtintą pirmosios paraiškos (paraiškų) kopiją arba tarptautinės parodos, kurioje pirmą kartą buvo eksponuojamos šiuo ženklu pažymėtos prekės ar paslaugos, organizatoriaus pažymą. Šie dokumentai gali būti pateikti kartu su paraiška arba per tris mėnesius nuo paraiškos padavimo datos.

4. Nustačius, kad pareiškėjas neįvykdė šio straipsnio 3 dalies reikalavimų, laikoma, kad šio straipsnio 1 ar 2 dalyje nurodyti prašymai nebuvo paduoti.

41 straipsnis. Prekių ir paslaugų nurodymas ir klasifikavimas

1. Paraiškoje nurodytos prekės ar paslaugos turi būti suklasifikuotos pagal paraiškos padavimo datą galiojančią Nicos klasifikaciją, jas sugrupuojant ir priskiriant tam tikrai klasei, prieš kiekvieną prekių ar paslaugų grupę nurodant klasės, kuriai ta prekių ar paslaugų grupė priklauso, numerį ir pateikiant jas klasių eilės tvarka.

2. Pareiškėjas turi nurodyti prekes ar paslaugas, kurioms prašoma apsaugos, taip aiškiai ir tiksliai, kad kompetentingos institucijos ir ūkio subjektai galėtų nustatyti prašomos apsaugos apimtį. Klasifikuojant gali būti naudojamos bendrosios nuorodos, įtrauktos į Nicos klasifikacijos klasių antraštes, arba kiti bendrieji terminai, jeigu jie atitinka šiame straipsnyje nustatytus aiškumo ir tikslumo reikalavimus. Vartojami bendrieji terminai, įskaitant bendrąsias nuorodas Nicos klasifikacijos klasių antraštėse, aiškinami kaip apimantys visas prekes ar paslaugas, kurias aiškiai žymi pažodine reikšme vartojama nuoroda ar terminas, ir neapima tų prekių ar paslaugų, kurios negali būti taip suprantamos.

3. Valstybinis patentų biuras atmeta paraišką dėl tų prekių ar paslaugų, kurios neatitinka šio straipsnio 1 ir 2 dalyse ar Prekių ženklų registravimo taisyklėse nustatytų klasifikavimo reikalavimų, jeigu pareiškėjas nepateikia šio straipsnio 2 dalies reikalavimus atitinkančios prekių ar paslaugų formuluotės ir neištaiso Valstybinio patentų biuro nustatytų trūkumų.

4. Pareiškėjas turi sumokėti šio įstatymo 38 straipsnio 6 dalyje nurodytą mokestį, jeigu nustatoma, kad paraiškoje nurodytos prekės ar paslaugos turi būti priskirtos kitoms, negu pareiškėjas buvo nurodęs, prekių ar paslaugų klasėms.

5. Prekės ar paslaugos nelaikomos panašiomis remiantis vien tuo, kad pagal Nicos klasifikaciją jos priskirtos tai pačiai klasei. Prekės ar paslaugos taip pat nelaikomos nepanašiomis remiantis vien tuo, kad pagal Nicos klasifikaciją jos priskirtos skirtingoms klasėms.

42 straipsnis. Paraiškos ekspertizė

1. Valstybinis patentų biuras, atlikdamas paraiškos ekspertizę, patikrina, ar pateikta paraiška atitinka šio įstatymo 38, 40 ir 41 straipsniuose nustatytus reikalavimus.

2. Paraiškos ekspertizės metu nustačius trūkumų, jiems pašalinti nustatomas dviejų mėnesių terminas nuo pranešimo apie juos išsiuntimo dienos.

43 straipsnis. Ženklo ekspertizė

1. Valstybinis patentų biuras, atlikdamas ženklo ekspertizę, patikrina, ar ženklas atitinka šio įstatymo 7 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytus reikalavimus.

2. Jeigu ženklas neatitinka šio įstatymo 7 straipsnio 1 ir (ar) 2 dalyse nustatytų reikalavimų, Valstybinis patentų biuras priima sprendimą neregistruoti ženklo visoms arba daliai prekių ar paslaugų. Sprendime turi būti nurodyti atsisakymo registruoti ženklą pagrindai ir motyvai.

3. Pareiškėjas turi teisę per du mėnesius nuo sprendimo neregistruoti ženklo išsiuntimo dienos raštu pateikti Valstybiniam patentų biurui motyvuotą prašymą atlikti pakartotinę ekspertizę.

4. Valstybinis patentų biuras, atlikęs pakartotinę ekspertizę, priima vieną iš šių sprendimų:

- 1) pripažinti, kad ženklas atitinka šio įstatymo 7 straipsnio 1 ir 2 dalių reikalavimus;
- 2) palikti galioti sprendimą neregistruoti ženklo visoms arba daliai prekių ar paslaugų.

44 straipsnis. Trečiųjų asmenų rašytinės pastabos

1. Bet kuris asmuo gali pateikti Valstybiniam patentų biurui rašytines motyvuotas pastabas, kad pareikštas registruoti ženklas turėtų būti neregistruotas dėl pagrindų, nurodytų:

- 1) šio įstatymo 7 straipsnio 1 ir (ar) 2 dalyse;
- 2) šio įstatymo 30 straipsnyje, jeigu tai sertifikavimo ženklas;
- 3) šio įstatymo 33 straipsnio 1 dalies 1, 3–6 punktuose, jeigu tai kolektyvinis ženklas.

2. Pastabos gali būti pateiktos iki termino, nurodyto šio įstatymo 56 straipsnio 1 dalyje, pabaigos arba, jeigu dėl ženklo pareikštas protestas, – prieš priimant sprendimą dėl protesto.

3. Pastabas pateikę asmenys nelaikomi Valstybinio patentų biuro vykdomų procedūrų šalimis.

4. Apie gautas trečiųjų asmenų rašytines pastabas, kurių pagrindu nuspręsta atnaujinti ženklo ekspertizę, Valstybinis patentų biuras praneša pareiškėjui, kuris per vieną mėnesį nuo pranešimo išsiuntimo dienos turi teisę Valstybiniam patentų biurui pateikti atsiliepimus.

45 straipsnis. Apeliacija

1. Pareiškėjas, nesutinkantis su pakartotinės ekspertizės metu Valstybinio patentų biuro priimtu sprendimu, turi teisę per du mėnesius nuo šio sprendimo išsiuntimo dienos paduoti Apeliaciniam skyriui rašytinę apeliaciją su motyvuotu prašymu peržiūrėti ekspertizės išvadas. Už apeliacijos padavimą turi būti sumokėtas mokestis.

2. Apeliacijos nagrinėjamos Apeliacinio skyriaus posėdyje rašytinio arba viešo žodinio proceso tvarka. Paprastai apeliacijos nagrinėjamos rašytinio proceso tvarka. Apeliasijas nagrinėjant rašytinio proceso tvarka, pareiškėjas ir (ar) jo atstovas į Apeliacinio skyriaus posėdį nekviečiami ir nagrinėjimas vyksta jiems nedalyvaujant. Apeliacijos žodinio proceso tvarka nagrinėjamos išimtiniais atvejais, kai ginčas yra sudėtingas arba turi reikšmės formuojant naują praktiką. Apeliasijas nagrinėjant žodinio proceso tvarka, pareiškėjas ir (ar) jo atstovas kviečiami į Apeliacinio skyriaus posėdį, tačiau jų neatvykimas nekliudo nagrinėti apeliaciją. Posėdžio metu pasisakyti gali tik pareiškėjai ir (ar) jų atstovai. Pareiškėjo teisėms ir pareigoms nagrinėjant apeliaciją *mutatis mutandis* taikoma šio įstatymo 61 straipsnio 3 dalis.

3. Apeliacinis skyrius apeliasijas nagrinėja vadovaudamasis nepriklausomumo ir nešališkumo, kolegialumo, viešumo, teisėtumo ir teisingumo, protingumo, šalių procesinio lygiateisiškumo, rungimosi, proceso koncentracijos ir ekonomiškumo principais.

4. Išnagrinėjęs apeliaciją, Apeliacinis skyrius priima vieną iš šių sprendimų:

1) apeliaciją patenkinti ir pripažinti, kad ženklas atitinka šio įstatymo 7 straipsnio 1 ir 2 dalių reikalavimus visoms arba daliai prekių ar paslaugų;

2) apeliaciją atmesti.

5. Apie priimtą Apeliacinio skyriaus sprendimą per penkias darbo dienas nuo jo priėmimo dienos raštu pranešama pareiškėjui. Apeliacinio skyriaus priimti sprendimai skelbiami Valstybinio patentų biuro oficialiame biuletenyje.

6. Apeliacinio skyriaus priimtas sprendimas per tris mėnesius nuo jo priėmimo dienos gali būti apskūstas Vilniaus apygardos teismui.

7. Apeliacija, sumokėjęs mokestį, gali būti paduodama ir dėl kitų šiame įstatyme nurodytų Valstybinio patentų biuro sprendimų per du mėnesius nuo tokio sprendimo išsiuntimo dienos.

8. Apeliasijų nagrinėjimo tvarka nustatoma Apeliasijų, protestų ir prašymų dėl ženklo registracijos pripažinimo negaliojančia ar jos panaikinimo taisyklėse.

46 straipsnis. Paraiškos paskelbimas. Laikina teisinė apsauga

1. Valstybinis patentų biuras paskelbia paraiškos duomenis Valstybinio patentų biuro oficialiame biuletenyje, kai:

1) atlikus paraiškos ir ženklo ekspertizę, nustatoma, kad ženklas atitinka šio įstatymo 7 straipsnio 1 ir 2 dalių reikalavimus;

2) patenkinus apeliaciją, pripažįstama, kad ženklas atitinka šio įstatymo 7 straipsnio 1 ir 2 dalių reikalavimus.

2. Valstybinis patentų biuras, savo iniciatyva arba gavęs trečiųjų asmenų rašytines pastabas pagal šio įstatymo 44 straipsnį, turi teisę iki ženklo įregistravimo atnaujinti ženklo ekspertizę dėl ženklo atitikties šio įstatymo 7 straipsnio 1 ir 2 dalių reikalavimams.

3. Už veiksmus, atliekamus po paraiškos paskelbimo pagal šio straipsnio 1 dalį dienos, pareiškėjas gali reikalauti žalos atlyginimo pagal šio įstatymo 75 straipsnį iš jo teises pažeidusio asmens, jeigu ženkłą įregistravus jis turėtų teisę šiuos veiksmus uždrausti pagal šio įstatymo nuostatas. Teismas sprendimą dėl žalos atlyginimo priima po ženklo įregistravimo.

4. Jeigu pareiškėjas atšaukia savo paraišką, ženklas neregistruojamas, išregistruojamas ženklo savininko prašymu arba ženklo registraciją nugrinčija kitas asmuo, laikoma, kad šio straipsnio 3 dalyje nurodyta laikina teisinė apsauga ženkloi nebuvo suteikta.

47 straipsnis. Ženklo įregistravimas. Ženklo registracijos liudijimas

1. Jeigu šio įstatymo 56 straipsnyje nustatyta tvarka nebuvo gautas protestas arba jis buvo atmestas dėl visų ar dalies prekių ar paslaugų, arba dėl šio ženklo priimtas Apeliacinio skyriaus sprendimas nebuvo apskųstas teismui pagal šio įstatymo 56 straipsnio 6 dalį, Valstybinis patentų biuras įregistruoja ženkłą Registre ir ženklo registracijos duomenis paskelbia Valstybinio patentų biuro oficialiame biuletenyje.

2. Valstybinis patentų biuras įregistruoto ženklo savininkui išduoda ženklo registracijos liudijimą, kuris yra dokumentas, patvirtinantis ženklo įrašymą Registre ir ženklo savininko išimtinės teises į įregistruotą ženkłą.

3. Ženklo registracijos liudijimo formą ir į jį įrašytinus duomenis nustato Valstybinio patentų biuro direktorius.

ANTRASIS SKIRSNIS**LIETUVOS RESPUBLIKOS PREKIŲ ŽENKLŲ REGISTRAS****48 straipsnis. Registras**

1. Lietuvos Respublikos prekių ženklų registras yra valstybės registras. Registro valdytoja yra Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija, registro tvarkytojas – Valstybinis patentų biuras. Lietuvos Respublikos Vyriausybė gali skirti papildomą registro tvarkytoją.

2. Ženklų dokumentų ir jų duomenų kaupimo, tvarkymo, saugojimo ir naudojimo tvarka nustatoma Lietuvos Respublikos Vyriausybės tvirtinamuose Lietuvos Respublikos prekių ženklų registro nuostatuose (toliau – Registro nuostatai).

49 straipsnis. Registro objektas ir duomenys

1. Registro objektas – ženklai.
2. Registre registruojami ir kaupiami šie duomenys:
 - 1) ženklo vaizdas ar kita išraiškos forma pagal šio įstatymo 5 straipsnio 2 punktą;
 - 2) ženklo tipas;
 - 3) prekių ar paslaugų, kurioms žymėti įregistruotas ženklas, pavadinimai pagal šio įstatymo 41 straipsnį;
 - 4) paraiškos padavimo data ir numeris;
 - 5) paraiškos paskelbimo data;
 - 6) ženklo įregistravimo data ir numeris;
 - 7) pareiškėjo pavadinimas arba vardas, pavardė ir adresas (buveinė), įskaitant susirašinėjimo adresą;
 - 8) ženklo savininko pavadinimas arba vardas, pavardė ir adresas (buveinė), įskaitant susirašinėjimo adresą;
 - 9) registracijos galiojimo termino pasibaigimo data;
 - 10) prioriteto data, pirmosios paraiškos numeris ir valstybė, jeigu pagal šio įstatymo 40 straipsnio 1 dalį suteiktas prioritetas;
 - 11) tarptautinės parodos pavadinimas, prekių ar paslaugų eksponavimo data, jeigu pagal šio įstatymo 40 straipsnio 2 dalį suteiktas prioritetas;
 - 12) atstovo (jeigu jis yra) vardas, pavardė ir adresas (buveinė), įskaitant susirašinėjimo adresą;
 - 13) nuoroda, kad ženklas yra kolektyvinis arba sertifikavimo ženklas;
 - 14) kiti duomenys, susiję su ženklo registracija, naudojimu ir apsauga;
 - 15) duomenų keitimo pagrindai ir data.
3. Registro nuostatuose nustatyta tvarka naudotis Registro duomenimis turi teisę visi fiziniai ir juridiniai asmenys.

4. Suinteresuoti asmenys, pateikę prašymą, Valstybiniame patentų biure gali susipažinti su ženklų bylomis ir gauti dokumentų kopijas. Susipažinti su paraiškos dokumentais iki jos paskelbimo galima tik gavus pareiškėjo rašytinį sutikimą.

5. Už Registro duomenų ir Registrui pateiktų dokumentų kopijų teikimą mokamas atlyginimas, kurio dydį nustato Valstybinio patentų biuro direktorius Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyta tvarka.

6. Asmens duomenys pagal šį įstatymą tvarkomi vadovaujantis 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL 2016 L 119, p. 1) ir Lietuvos Respublikos asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymu. Pareiškėjų, ženklų savininkų, kitų teisių turėtojų, suinteresuotų asmenų ir jų atstovų asmens duomenų tvarkymo Registre tikslas – užtikrinti išimtinių teisių į ženklus, kaip nuosavybės objektus, apsaugą ir informuoti apie šias teises kompetentingas institucijas ir visuomenę.

50 straipsnis. Pakeitimų paraiškoje ir Registre įrašymas

1. Pareiškėjas ar ženklo savininkas yra atsakingas už teisingų duomenų pateikimą Valstybiniam patentų biurui ir jų atnaujinimą. Pareiškėjas ar ženklo savininkas turi pateikti Valstybiniam patentų biurui prašymą įrašyti pakeitimus paraiškoje ar Registre, jeigu:

- 1) pasikeitė pareiškėjo ar ženklo savininko ar atstovo pavadinimas arba vardas, pavardė;
- 2) pasikeitė pareiškėjo ar ženklo savininko ar jo atstovo adresas (buveinė) arba susirašinėjimo adresas;
- 3) pasikeitė pareiškėjo ar ženklo savininko atstovas;
- 4) trumpinamas arba siaurinamas prekių ar paslaugų sąrašas;
- 5) pasikeitė pareikšto registruoti ar įregistruoto ženklo vaizdas ar kita išraiškos forma;
- 6) pasikeitė pareiškėjas arba ženklo savininkas, jeigu tai nėra teisės perdavimas pagal šio įstatymo 26 straipsnį;
- 7) reikia ištaisyti technines klaidas;
- 8) keičiasi kiti paraiškos ar Registro duomenys.

2. Pareiškėjas ar ženklo savininkas, prašydamas įrašyti pakeitimus, turi pateikti šiuos dokumentus ir duomenis:

- 1) prašymą įrašyti pakeitimą paraiškoje ar Registre;
- 2) prašymą pagrindžiančius dokumentus, jeigu prašoma įrašyti šio straipsnio 1 dalies 3 ar 6 punkte nurodytus pakeitimus, ir prašomų įrašyti pakeitimų duomenis;
- 3) duomenis apie sumokėtą nustatytą mokesį, išskyrus atvejus, kai prašoma atlikti šio

straipsnio 1 dalies 2 ar 3 punkte nurodytą pakeitimą arba kai prašoma ištaisyti Valstybinio patentų biuro padarytas technines klaidas.

3. Vienas prašymas gali būti paduodamas dėl tų pačių tos pačios rūšies duomenų pakeitimų, išskyrus šio straipsnio 1 dalies 5 punkte nurodytą atvejį, keliose to paties pareiškėjo paraiškose ar ženklo savininko ženklų registracijose. Mokestis mokamas už pakeitimą kiekvienoje paraiškoje ar ženklo registracijoje.

4. Pakeitimas dėl pareikšto registruoti ar įregistruoto ženklo vaizdo atliekamas, jeigu pakeitimas nesusijęs su skiriamuoju ženklo požymiu ar iš esmės nekeičia pradinio ženklo bendro vaizdo.

5. Pakeitimas įsigalioja nuo jo įrašymo į paraišką ar Registrą dienos. Apie pakeitimus paraiškoje ar Registre skelbiama Valstybinio patentų biuro oficialiame biuletenyje, jei paraiška ar įregistruotas ženklas buvo paskelbti.

6. Valstybinis patentų biuras gali ištaisyti technines klaidas savo iniciatyva.

7. Norint atlikti šio straipsnio 1 dalyje, išskyrus šio straipsnio 1 dalies 5 punktą, nurodytus pakeitimus teisės perdavimo ar ženklo registracijos galiojimo pratęsimo atvejais, atskiras mokestis už pakeitimus neimamas.

51 straipsnis. Ženklo išregistravimas

1. Ženklas išregistruojamas iš Registro, jeigu:

1) Apeliacinis skyrius ženklo registraciją pripažino negaliojančia ar ją panaikino ir šis sprendimas nebuvo apskūstas teismui per šio įstatymo 58 straipsnio 9 dalyje nustatytą terminą;

2) teismo sprendimu Apeliacinio skyriaus sprendimas dėl ženklo registracijos pripažinimo negaliojančia ar panaikinimo paliktas galioti;

3) ženklo registracijos galiojimo terminas nebuvo pratęstas šio įstatymo 63 straipsnyje nustatyta tvarka;

4) ženklo savininkas prašo išregistruoti ženklą;

5) juridinis asmuo, kuris yra ženklo savininkas, išregistruotas iš Juridinių asmenų registro.

2. Valstybinis patentų biuras išregistruoja ženklą iš Registro, gavęs vieną iš šių dokumentų:

1) įsiteisėjusį teismo sprendimą, kuriuo Apeliacinio skyriaus sprendimas dėl ženklo registracijos pripažinimo negaliojančia ar panaikinimo paliktas galioti;

2) rašytinį ženklo savininko prašymą;

3) rašytinį asmens prašymą ir jį pagrindžiančius dokumentus, jeigu ženklą prašoma išregistruoti pagal šio straipsnio 1 dalies 5 punktą.

3. Apeliaciniam skyriui priėmus sprendimą ženklo registraciją pripažinti negaliojančia ar ją panaikinti, jeigu šis sprendimas nebuvo apskūstas teismui per šio įstatymo 58 straipsnio 9 dalyje

nustatytą terminą, arba ženklo registracijos galiojimo nepratęsus šio įstatymo 63 straipsnyje nustatyta tvarka, ženklas iš Registro išregistruojamas Valstybinio patentų biuro iniciatyva.

4. Apie ženklo išregistravimą skelbiama Valstybinio patentų biuro oficialiame biuletenyje.

TREČIASIS SKIRSNIS

KITOS PROCEDŪRINĖS NUOSTATOS

52 straipsnis. Paraiškos arba ženklo registracijos padalijimas

1. Pareiškėjui pateikus rašytinį prašymą ir sumokėjus nustatytą mokestį, paraiška, kurioje nurodytos kelios prekės ar paslaugos, kurioms žymėti pareikštas registruoti ženklas, gali būti padalyta į pirminę paraišką ir atskirtąją arba kelias atskirtąsias paraiškas, Prekių ženklų registravimo taisyklėse nustatyta tvarka atskiriant nurodytas prekes ar paslaugas. Atskirtojoje paraiškoje nurodytos prekės ar paslaugos negali sutapti su pirminėje paraiškoje paliktomis arba kitose atskirtosiose paraiškose nurodytomis prekėmis ar paslaugomis.

2. Atskirtajai paraiškai galioja pirminės paraiškos padavimo data ir prioriteto teisė, jeigu ši yra.

3. Ženklo registracija gali būti padalijama, kol ji galioja, išskyrus šio straipsnio 4 dalyje nurodytas išimtis. Ženklo registracijos padalijimui *mutatis mutandis* taikomos šio straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatos.

4. Jeigu nesuėjęs šio įstatymo 56 straipsnio 1 dalyje nustatytas terminas, paraiška arba ženklo registracija negali būti dalijama toms prekėms ar paslaugoms, dėl kurių paduotas protestas arba kurioms ženklo registraciją prašoma pripažinti negaliojančia arba panaikinti, iki įsigalioja atitinkamas Apeliacinio skyriaus sprendimas arba įsiteisėja teismo sprendimas.

5. Už kiekvieną atskirtąją paraišką ar ženklo registraciją mokamas mokestis.

6. Laikoma, kad iki prašymo padalyti paraišką ar ženklo registraciją gavimo Valstybiniame patentų biure dienos paduoti su pirmine paraiška ar pirmine ženklo registracija susiję prašymai yra paduoti, o iki šios dienos sumokėti mokesčiai yra sumokėti ir dėl atskirtosios paraiškos arba atskirtosios ženklo registracijos.

53 straipsnis. Paraiškos atšaukimas

1. Pareiškėjas turi teisę iki ženklo įregistravimo datos savo iniciatyva atšaukti savo paraišką.

2. Jeigu paraiška buvo paskelbta, Valstybinis patentų biuras apie jos atšaukimą paskelbia Valstybinio patentų biuro oficialiame biuletenyje.

54 straipsnis. Reikalavimai pateikiamiems dokumentams

1. Valstybiniam patentų biurui pateikiamas prašymas įregistruoti ženklą ir kiti dokumentai turi būti parašyti valstybine kalba. Jeigu kiti dokumentai pateikti ne valstybine kalba, pareiškėjas ar ženklo savininkas per du mėnesius nuo dokumentų pateikimo dienos privalo pateikti jų vertimą į valstybinę kalbą.

2. Pareiškėjas, ženklo savininkas, protesto, ženklo registracijos panaikinimo ar negaliojimo procedūrų šalys arba jų atstovai privalo nurodyti oficialų susirašinėjimo adresą, kuris turi būti Lietuvos Respublikoje arba kitoje Europos ekonominės erdvės valstybėje. Valstybinis patentų biuras oficialią korespondenciją nurodytu adresu siunčia valstybine kalba.

3. Įgaliojimas atstovauti pareiškėjui ar ženklo savininkui sudaromas paprasta rašytine forma.

4. Valstybiniam patentų biurui pateikiamų dokumentų legalizuoti nereikia.

5. Valstybiniam patentų biurui teikiamų prašymų ir kitų dokumentų formos, įskaitant pateikimo būdą, juose įrašytinus duomenis, jų pateikimo ir nagrinėjimo terminus, nenustatytus šiame įstatyme, nustatomos Prekių ženklų registravimo taisyklėse.

6. Valstybinis patentų biuras, nustatęs, kad pateikti dokumentai neatitinka šio įstatymo ar Prekių ženklų registravimo taisyklių reikalavimų, išsiunčia dokumentą pateikusiam asmeniui pranešimą, kuriame nurodo nustatytus trūkumus ir pasiūlymus, kaip juos ištaisyti. Jeigu per vieną mėnesį nuo pranešimo išsiuntimo dienos, kai šiame įstatyme nenustatytas kitas terminas, trūkumai neištaisomi, prašymas atmetamas, dokumentas laikomas nepaduotu ar veiksmas neatliktu.

7. Paskelbus nepaprastąją padėtį ar valstybės lygio ekstremaliąją situaciją, ar karantiną visoje Lietuvos Respublikos teritorijoje ir dėl to nustatčius ribojimus, susijusius su asmenų laisvu judėjimu ar ūkinės veiklos laisve, šio įstatymo nustatytų veiksmų atlikimo terminų, išskyrus Valstybinio patentų biuro veiksmų atlikimo terminus, eiga sustabdoma. Kai ribojimai atšaukiami, šių terminų eiga atnaujinama. Informacija apie terminų sustabdymą ir atnaujinimą skelbiama Valstybinio patentų biuro interneto svetainėje.

TAR pastaba. 7 dalyje nustatytas terminų eigos sustabdymas taikomas terminams, kurie nebuvo suėję iki Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2020 m. kovo 14 d. nutarimo Nr. 207 „Dėl karantino Lietuvos Respublikos teritorijoje paskelbimo“ įsigaliojimo, ir terminams, kurie prasidėjo įsigaliojus šiam nutarimui.

Papildyta straipsnio dalimi:

Nr. [XIII-2860](#), 2020-04-21, paskelbta TAR 2020-04-24, i. k. 2020-08724

55 straipsnis. Terminų pratęsimas

Pareiškėjui arba ženklo ar tarptautinės ženklo registracijos savininkui pateikus rašytinį prašymą ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo nustatyto termino pasibaigimo dienos ir sumokėjus nustatytą mokestį, šio įstatymo 42 straipsnio 2 dalyje, 43 straipsnio 3 dalyje, 45 straipsnio 1 dalyje, 54 straipsnio 1 ir 6 dalyse, 68 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyti terminai Valstybinio patentų biuro sprendimu gali būti pratęsti vieną kartą, bet ne ilgiau kaip vieną mėnesį nuo nustatyto termino pasibaigimo dienos.

KETVIRTASIS SKIRSNIS
PROTESTO, ŽENKLO REGISTRACIJOS PRIPAŽINIMO NEGALIOJANČIA AR
PANAIKINIMO PROCEDŪROS

56 straipsnis. Paraiškos užprotestavimas

1. Suinteresuoti asmenys per tris mėnesius nuo paraiškos paskelbimo dienos pagal šio įstatymo 46 straipsnio 1 dalį, remdamiesi šio įstatymo 8 straipsnio 1, 2 ir 3 dalimis, gali užprotestuoti paraišką paduodami motyvuotą rašytinį protestą Apeliaciniam skyriui. Už protesto padavimą turi būti sumokėtas mokestis.

2. Protestas gali būti paduotas atsižvelgiant į vieną ar daugiau ankstesnių teisių, jeigu jos visos priklauso tam pačiam savininkui, remiantis dalimi ar visomis prekėmis ar paslaugomis, kurioms ankstesnė teisė saugoma ar dėl kurių paduota paraiška, ir dėl dalies ar visų prekių ar paslaugų, kurioms paduota paraiška ginčijamam ženklui registruoti.

3. Vienu protestu gali būti ginčijama viena paraiška.

4. Išnagrinėjęs protestą, Apeliacinis skyrius priima vieną iš šių sprendimų:

1) patenkinti protestą ir neregistruoti ženklo visoms ar daliai prekių ar paslaugų;

2) atmesti protestą.

5. Apie priimtą Apeliacinio skyriaus sprendimą per penkias darbo dienas nuo jo priėmimo dienos raštu pranešama šalims. Apeliacinio skyriaus priimti sprendimai skelbiami Valstybinio patentų biuro oficialiame biuletenyje.

6. Apeliacinio skyriaus priimtas sprendimas per tris mėnesius nuo jo priėmimo dienos gali būti apskūstas Vilniaus apygardos teismui.

57 straipsnis. Ženklo nenaudojimas kaip gynybos priemonė protesto nagrinėjimo procedūroje

1. Nagrinėjant protestą pagal šio įstatymo 56 straipsnį, jeigu pagal vėlesnio ženklo paraiškos padavimo datą arba prioriteto datą penkerių metų laikotarpis, per kurį ankstesnis ženklas turėjo būti pradėtas iš tikrųjų naudoti, kaip nurodyta šio įstatymo 20 straipsnyje, jau buvo pasibaigęs, pareiškėjo prašymu protestą pareiškęs ankstesnio ženklo savininkas turi pateikti įrodymų, kad per penkerių metų laikotarpį iki vėlesnio ženklo paraiškos padavimo datos arba prioriteto datos ankstesnis ženklas buvo pradėtas iš tikrųjų naudoti, kaip nurodyta šio įstatymo 20 straipsnyje, arba kad buvo svarbių priežasčių to ženklo nenaudoti. Nepateikus tai patvirtinančių įrodymų, protestas atmetamas.

2. Jeigu ankstesnis ženklas buvo naudojamas tik daliai prekių ar paslaugų, kurioms jis buvo įregistruotas, žymėti, nagrinėjant protestą laikoma, kad ženklas įregistruotas tik tai prekių ar paslaugų daliai.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalys taip pat taikomos, kai ankstesnis ženklas yra Europos Sąjungos prekių ženklas. Tokiu atveju nustatant, ar Europos Sąjungos prekių ženklas iš tikrųjų naudojamas, taikomas Europos Sąjungos prekių ženklų reglamentas.

58 straipsnis. Ženklo registracijos pripažinimo negaliojančia arba panaikinimo procedūra

1. Suinteresuotas asmuo, siekiantis ženklo registraciją pripažinti negaliojančia ar ją panaikinti, turi pateikti motyvuotą rašytinį prašymą Apeliaciniam skyriui. Už prašymo pripažinti ženklo registraciją negaliojančia arba ją panaikinti padavimą turi būti sumokėtas mokestis.

2. Ženklo registracija gali būti panaikinta vadovaujantis šio įstatymo 23 ar 24 straipsniu.

3. Ženklo registracija pripažįstama negaliojančia, jeigu prašymo dėl ženklo registracijos pripažinimo negaliojančia nagrinėjimo metu nustatoma, kad ženklas neturėjo būti įregistruotas, nes:

1) yra bent vienas iš šio įstatymo 7 straipsnyje nustatytų pagrindų;

2) yra bent vienas iš šio įstatymo 8 straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nustatytų pagrindų.

4. Prašymas pripažinti ženklo registraciją negaliojančia arba ją panaikinti gali būti susijęs su visomis prekėmis ar paslaugomis, kurioms registruotas ginčijamas ženklas, arba jų dalimi.

5. Prašymas pripažinti ženklo registraciją negaliojančia gali būti paduotas remiantis viena ar keliomis ankstesnėmis teisėmis, jeigu jos visos priklauso tam pačiam savininkui.

6. Vienu prašymu gali būti ginčijama tik viena ženklo registracija.

7. Apeliacinis skyrius, išnagrinėjęs prašymą pripažinti ženklo registraciją negaliojančia arba ją panaikinti, priima vieną iš šių sprendimų:

1) patenkinti prašymą ir pripažinti ženklo registraciją negaliojančia arba ją panaikinti visoms ar daliai prekių ar paslaugų;

2) atmesti prašymą.

8. Apie priimtą Apeliacinio skyriaus sprendimą per penkias darbo dienas nuo jo priėmimo dienos raštu pranešama šalims. Apeliacinio skyriaus priimti sprendimai skelbiami Valstybinio patentų biuro oficialiame biuletenyje.

9. Apeliacinio skyriaus priimtas sprendimas per tris mėnesius nuo jo priėmimo dienos gali būti apskųstas Vilniaus apygardos teismui.

59 straipsnis. Ženklo nenaudojimas kaip gynybos priemonė procedūroje dėl ženklo registracijos pripažinimo negaliojančia

1. Procedūroje dėl ženklo registracijos pripažinimo negaliojančia, remiantis įregistruotu ankstesniu ženklu, vėlesnio ženklo savininkui paprašius, ankstesnio ženklo savininkas turi pateikti įrodymų, kad penkerius metus iki prašymo pripažinti ženklo registraciją negaliojančia padavimo dienos ankstesnis ženklas iš tikrųjų buvo naudojamas, kaip nurodyta šio įstatymo 20 straipsnyje, prekėms ar paslaugoms, kurioms jis įregistruotas ir kurios nurodomos kaip paraiškos pagrindimas, žymėti arba kad yra svarbių priešasčių ženklo nenaudoti, jeigu prašymo pripažinti ženklo registraciją negaliojančia padavimo dieną yra praėję ne mažiau kaip penkeri metai nuo ankstesnio ženklo registracijos proceso pabaigos.

2. Jeigu pagal vėlesnio ženklo paraiškos padavimo datą arba prioriteto datą penkerių metų laikotarpis, per kurį ankstesnis ženklas turėjo būti pradėtas iš tikrųjų naudoti, kaip nurodyta šio įstatymo 20 straipsnyje, jau buvo pasibaigęs, ankstesnio ženklo savininkas turi pateikti ne tik šio straipsnio 1 dalyje nurodytus įrodymus, bet ir įrodymus, kad per penkerių metų laikotarpį iki paraiškos padavimo datos arba prioriteto datos ženklas iš tikrųjų buvo pradėtas naudoti arba kad buvo svarbių priešasčių jo nenaudoti.

3. Prašymas pripažinti ženklo registraciją negaliojančia remiantis ankstesniu ženklu atmetamas, jeigu šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodyti įrodymai nepateikiami.

4. Jeigu ankstesnis ženklas buvo naudojamas pagal šio įstatymo 20 straipsnį tik daliai prekių ar paslaugų, kurioms jis buvo įregistruotas, žymėti, nagrinėjant prašymą pripažinti ženklo registraciją negaliojančia, laikoma, kad jis yra įregistruotas tik tai prekių ar paslaugų daliai.

5. Šio straipsnio 1–4 dalys taip pat taikomos, kai ankstesnis ženklas yra Europos Sąjungos prekių ženklas. Tokiu atveju nustatant, ar Europos Sąjungos prekių ženklas iš tikrųjų naudojamas, taikomas Europos Sąjungos prekių ženklų reglamentas.

60 straipsnis. Ženklo registracijos pripažinimo negaliojančia ar panaikinimo pasekmės

1. Ženklo registracija laikoma negaliojančia *ab initio* tokia apimtimi, kokia ji buvo pripažinta negaliojančia.

2. Ženklo registracija laikoma panaikinta nuo prašymo panaikinti ženklo registraciją padavimo dienos tokia apimtimi, kokia ženklo savininko teisės buvo panaikintos. Vienos iš šalių prašymu ši data gali būti ankstesnė, jeigu nuo jos atsirado vienas iš ženklo registracijos panaikinimo pagrindų.

61 straipsnis. Protestų, prašymų dėl ženklo registracijos pripažinimo negaliojančia ar jos panaikinimo nagrinėjimas Valstybiniame patentų biure

1. Apeliacinis skyrius, priėmęs protestą ar prašymą dėl ženklo registracijos pripažinimo negaliojančia ar jos panaikinimo, išsiunčia jį ginčijamo ženklo pareiškėjui, savininkui ar jo atstovui.

2. Ginčijamo ženklo pareiškėjas arba savininkas ar jo atstovas per du mėnesius nuo protesto ar prašymo dėl ženklo registracijos pripažinimo negaliojančia ar jos panaikinimo išsiuntimo dienos privalo pateikti motyvuotą atsakymą. Motyvuoto atsakymo nepateikimas laikomas atsisakymu dalyvauti nagrinėjant protestą ar prašymą dėl ženklo registracijos pripažinimo negaliojančia ar jos panaikinimo, bet neužkerta kelio Apeliaciniam skyriui nagrinėti atitinkamą ginčą ginčijamo ženklo pareiškėjui arba savininkui ar jo atstovui nedalyvaujant.

3. Ginčo šalys turi teisę susipažinti su protesto ar prašymo pripažinti ženklo registraciją negaliojančia arba ją panaikinti medžiaga, daryti ir gauti jos išrašus ir kopijas (skaitmenines kopijas), pareikšti nušalinimus, teikti įrodymus, žodinio posėdžio metu užduoti klausimus kitai šaliai, pateikti prašymus ir argumentus, duoti paaiškinimus, prieštarauti kitos šalies prašymams ir argumentams, gauti Apeliacinio skyriaus sprendimų patvirtintas kopijas (skaitmenines kopijas). Šalys joms priklausančiomis procesinėmis teisėmis privalo naudotis sąžiningai, privalo veikti siekdamas, kad ginčas būtų išnagrinėtas greitai ir teisingai, pasirūpinti tinkamu atstovavimu, pateikti įrodymus. Jeigu šalis negali dalyvauti Apeliacinio skyriaus posėdyje dėl svarbių priežasčių, ji privalo apie tai pranešti Apeliaciniam skyriui, nurodydama priežastis. Jeigu Apeliacinis skyrius šias priežastis pripažįsta svarbiomis, posėdžio data atidedama.

4. Protestų ir prašymų dėl ženklo registracijos pripažinimo negaliojančia ar jos panaikinimo nagrinėjimui Apeliaciniame skyriuje *mutatis mutandis* taikomos šio įstatymo 45 straipsnio 2 ir 3 dalys.

5. Protestų ir prašymų dėl ženklo registracijos pripažinimo negaliojančia ar jos panaikinimo nagrinėjimo tvarka nustatoma Apeliacijų, protestų ir prašymų dėl ženklo registracijos pripažinimo negaliojančia ar jos panaikinimo taisyklėse.

6. Protesto ar prašymo dėl ženklo registracijos pripažinimo negaliojančia ar jos panaikinimo nagrinėjimo procedūroje bendru šalių prašymu suteikiamas ne trumpesnis negu dviejų mėnesių, bet ne ilgesnis negu vienų metų laikotarpis išspręsti ginčą taikiai, įskaitant mediaciją Lietuvos Respublikos mediacijos įstatymo nustatyta tvarka.

7. Protestą ar prašymą dėl ženklo registracijos pripažinimo negaliojančia ar jos panaikinimo pateikęs asmuo turi teisę jį atsiimti iki sprendimo priėmimo dienos.

PENKTASIS SKIRSNIS

ŽENKLO REGISTRACIJOS TRUKMĖ IR GALIOJIMO PRATĘSIMAS

62 straipsnis. Ženklo registracijos galiojimo terminas

Ženklo registracijos galiojimo terminas yra 10 metų nuo paraiškos padavimo datos.

63 straipsnis. Ženklo registracijos galiojimo pratęsimas

1. Pasibaigus šio įstatymo 62 straipsnyje nustatytam terminui, ženklo registracijos galiojimas gali būti pratęsimas visoms arba daliai prekių ar paslaugų kiekvieną kartą ne ilgiau kaip 10 metų.

2. Valstybinis patentų biuras ženklo savininkui praneša apie registracijos galiojimo pabaigą likus ne mažiau kaip šešioms mėnesiams iki jos galiojimo pabaigos.

3. Ženklo registracijos galiojimas pratęsimas Valstybinio patentų biuro sprendimu, jeigu sumokėtas mokeskis. Jeigu ženklo registracijos galiojimą norima pratęsti daliai prekių ar paslaugų arba pakeisti kitus duomenis, nurodytus šio įstatymo 50 straipsnio 7 dalyje, kartu su mokesčiu pateikiamas prašymas pratęsti ženklo registracijos galiojimą, kuriame nurodomi atnaujinti registracijos duomenys.

4. Ženklo savininkas šio straipsnio 3 dalyje nurodytą prašymą pratęsti ženklo registracijos galiojimą turi pateikti ir mokesčių sumokėti per paskutinius šešis ženklo registracijos galiojimo mėnesius.

5. Sumokėjęs mokesčio už ženklo registracijos galiojimo termino pratęsimą Mokesčių už pramoninės nuosavybės objektų registravimą įstatymo nustatytą priemoną, ženklo savininkas per šešis mėnesius nuo įregistruoto ženklo registracijos galiojimo pabaigos gali paduoti prašymą pratęsti ženklo registracijos galiojimą.

6. Ženklo registracijos galiojimo pratęsimas įsigalioja kitą dieną po ženklo registracijos galiojimo pabaigos. Duomenys apie ženklo registracijos galiojimo pratęsimą įrašomi į Registrą ir skelbiami Valstybinio patentų biuro oficialiame biuletenyje.

7. Jeigu prašymas pateikiamas ir mokesčiai sumokami tik už kai kurias prekių ar paslaugų, kurioms ženklas įregistruotas, klases, ženklo registracijos galiojimas pratęsimas tik toms prekėms ar paslaugoms, kurios nurodytos prašyme dėl ženklo registracijos galiojimo pratęsimo.

8. Jeigu per šio straipsnio 4 ir 5 dalyse nustatytus terminus mokeskis nesumokamas, ženklo galiojimas nepratęsimas ir ženklas išregistruojamas iš Registro.

ŠEŠTASIS SKIRSNIS

TARPTAUTINĖ ŽENKLO REGISTRACIJA

64 straipsnis. Tarptautinės ženklo registracijos galiojimas

1. Nuo tarptautinės ženklo registracijos, kurioje nurodoma Lietuvos Respublika, datos pagal Madrido protokolo 3 straipsnio 4 dalį arba teritorinio išplėtimo po tarptautinės ženklo registracijos (toliau – vėlesnis teritorinis išplėtimas) datos pagal Madrido protokolo 3ter straipsnio 2 dalį

tarptautinės registracijos ženklas turi tokią pačią teisinę apsaugą kaip ir šio įstatymo nustatyta tvarka pareikštas registruoti ženklas.

2. Nuo šio straipsnio 1 dalyje nurodytos datos tarptautinės registracijos ženklas turi tokią pačią teisinę apsaugą kaip ir ženklas, kuris būtų įregistruotas vadovaujantis šio įstatymo nuostatomis, jeigu pagal Madrido protokolo 5 straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatas tarptautinės registracijos ženklui nebuvo atsisakyta suteikti apsaugą Lietuvos Respublikoje arba jeigu toks atsisakymas vėliau buvo atšauktas.

3. Valstybinis patentų biuras duomenis apie tarptautinę ženklų registraciją, išplėstą Lietuvos Respublikoje, įrašo į Registrą.

4. Tarptautinės ženklų registracijos duomenys, paskelbti Tarptautinio biuro Tarptautinių ženklų biuletenyje, pakartotinai Valstybinio patentų biuro oficialiame biuletenyje neskelbiami.

65 straipsnis. Tarptautinės ženklų registracijos negaliojimas ir panaikinimas

1. Jeigu tarptautinės registracijos ženklas neatitinka šio įstatymo 7 straipsnio 1 ar 2 dalies, 33 straipsnio 1 dalies 3–6 punktų ar 41 straipsnio 2 dalies reikalavimų arba jeigu šio įstatymo nustatyta tvarka paduotas protestas, Valstybinis patentų biuras Madrido protokolo nustatytais terminais informuoja Tarptautinį biurą, kad tokio ženklų apsauga Lietuvos Respublikoje visiškai ar iš dalies negali būti suteikta.

2. Tarptautinė ženklų registracija Lietuvos Respublikoje negalioja nuo jos pripažinimo negaliojančia ar jos panaikinimo šio įstatymo 58 straipsnyje nustatyta tvarka Lietuvos Respublikoje dienos. Apie tokį galutinį sprendimą Valstybinis patentų biuras Madrido protokolo nustatyta tvarka informuoja Tarptautinį biurą.

3. Jeigu tarptautinė ženklų registracija kilmės šalies tarnybos prašymu panaikinama arba jeigu Madrido protokolo susitariančioji šalis denonsuoja šį protokolą, ženklų savininkas šio įstatymo nustatyta tvarka gali paduoti paraišką ženklą registruoti Lietuvos Respublikoje.

4. Šio straipsnio 3 dalyje nurodyta paraiška laikoma paduota tarptautinės ženklų registracijos ar vėlesnio teritorinio išplėtimo dieną, prireikus atsižvelgiant į suteiktą prioriteto datą, jeigu laikomasi šių sąlygų:

1) paraiška paduodama per tris mėnesius nuo tarptautinės ženklų registracijos pabaigos šio straipsnio 3 dalyje nustatytais pagrindais;

2) paraiškoje nėra nurodyta kitokių prekių ar paslaugų negu tarptautinėje ženklų registracijoje;

3) paraiška atitinka šio įstatymo 38 straipsnyje nurodytus reikalavimus ir pareiškėjas sumoka nustatytus mokesčius.

66 straipsnis. Tarptautinės paraiškos ar vėlesnio teritorinio išplėtimo prašymo padavimas paraiškos ar ženklo registracijos Lietuvos Respublikoje pagrindu

1. Pareiškėjas ar ženklo savininkas, atitinkantis Madrido protokolo 2 straipsnio 1 dalies i papunkčio reikalavimus, tarptautinę paraišką turi paduoti per Valstybinį patentų biurą. Vėlesnio teritorinio išplėtimo prašymas gali būti paduodamas per Valstybinį patentų biurą arba siunčiamas Tarptautiniam biurui tiesiogiai. Už tarptautinės paraiškos nagrinėjimą Valstybiniame patentų biure pareiškėjas turi sumokėti nustatytą mokestį.

2. Paduodant tarptautinę paraišką ar vėlesnio teritorinio išplėtimo prašymą, gali būti prašoma suteikti prioritetą pagal Paryžiaus konvencijos nuostatas.

3. Tarptautinė paraiška ir vėlesnio teritorinio išplėtimo prašymas turi atitikti Madrido protokolo ir Madrido sutarties dėl tarptautinės ženklų registracijos ir su ja susijusio protokolo bendrosiose taisyklėse (toliau – Madrido protokolo bendrosios taisyklės) patvirtintą formą ir reikalavimus.

4. Valstybiniame patentų biure tarptautinės paraiškos ir vėlesnio teritorinio išplėtimo prašymai paduodami ir nagrinėjami vadovaujantis Valstybinio patentų biuro direktoriaus tvirtinamomis Madrido protokolo įgyvendinimo tvarkos taisyklėmis.

67 straipsnis. Nacionalinės ženklo registracijos pakeitimas tarptautine ženklo registracija

1. Kai ženklo savininko iniciatyva Lietuvos Respublikoje įregistruotas ženklas yra ir tarptautinės ženklo registracijos objektas, tarptautinė ženklo registracija gali atstoti Lietuvos Respublikoje galiojančią nacionalinę ženklo registraciją, jeigu:

- 1) tarptautinė ženklo registracija yra išplėsta Lietuvos Respublikoje;
- 2) visos nacionalinėje ženklo registracijoje išvardytos prekės ar paslaugos yra išvardytos ir tarptautinėje ženklo registracijoje;
- 3) tarptautinė ženklo registracija išplėsta Lietuvos Respublikoje po to, kai vadovaujantis šio įstatymo 38 straipsniu paraiška paduodama Valstybiniam patentų biurui.

2. Sumokėjusio nustatytą mokestį ženklo savininko prašymu Valstybinis patentų biuras nacionalinės ženklo registracijos pakeitimo tarptautine ženklo registracija duomenis įrašo į Registrą ir paskelbia Valstybinio patentų biuro oficialiame biuletenyje.

68 straipsnis. Specialios nuostatos, taikomos tarptautinei ženklo registracijai

1. Jeigu tarptautinės registracijos ženklo savininkas nesutinka su Valstybinio patentų biuro sprendimu atsisakyti suteikti apsaugą dėl to, kad ženklas neatitinka šio įstatymo 7 straipsnio 1 ar 2

dalis reikalavimų, jis turi teisę per tris mėnesius nuo to sprendimo priėmimo dienos pateikti prašymą atlikti pakartotinę ekspertizę. Nepateikus prašymo per nustatytą terminą, Valstybinio patentų biuro sprendimas laikomas galutiniu.

2. Jeigu tarptautinės registracijos ženklo savininkas nesutinka su Valstybinio patentų biuro priimtu sprendimu atsisakyti suteikti apsaugą dėl šio įstatymo 33 straipsnio 1 dalies 3–6 punktuose ar 41 straipsnio 3 dalyje nurodytų pagrindų, jis turi teisę per du mėnesius nuo šio sprendimo išsiuntimo dienos paduoti Apeliaciniam skyriui apeliaciją šio įstatymo 45 straipsnyje nustatyta tvarka.

3. Suinteresuoti asmenys protestą, tretieji asmenys pastabas dėl tarptautinės ženklo registracijos turi teisę paduoti per tris mėnesius nuo duomenų apie tarptautinę ženklo registraciją paskelbimo Tarptautinio biuro Tarptautinių ženklų biuletenyje dienos. Protestas turi atitikti šio įstatymo 56 straipsnio 1, 2 ir 3 dalių reikalavimus.

4. Į Registrą įrašoma data, nuo kurios pagal šio įstatymo 20 straipsnio 2 dalį skaičiuojamas penkerių metų ženklo nenaudojimo laikotarpis.

5. Duomenys apie tarptautinės registracijos ženklo savininko suteiktą licenciją gali būti įrašyti į Registrą šio įstatymo 27 straipsnyje nustatyta tvarka.

6. Jeigu tarptautinės registracijos ženklas yra kolektyvinis ženklas, jo savininkas turi pateikti kolektyvinio ženklo naudojimo nuostatus ir jų vertimą į valstybinę kalbą per du mėnesius nuo duomenų apie tarptautinę ženklo registraciją paskelbimo Tarptautinio biuro Tarptautinių ženklų biuletenyje dienos.

7. Jeigu tarptautinės registracijos ženklas yra sertifikavimo ženklas, šio ženklo savininkas turi pateikti dokumentą, patvirtinantį jo teisę vykdyti sertifikavimo funkciją, ir šio dokumento vertimą į valstybinę kalbą per du mėnesius nuo duomenų apie tarptautinę ženklo registraciją paskelbimo Tarptautinio biuro Tarptautinių ženklų biuletenyje dienos.

8. Tarptautinės ženklo registracijos galiojimo termino pratęsimą, mokesčių Tarptautiniam biurui mokėjimą ir kitus šiame įstatyme neaptartus tarptautinės ženklo registracijos klausimus reglamentuoja Madrido protokolas, Madrido protokolo bendrosios taisyklės ir Madrido protokolo įgyvendinimo tvarkos taisyklės.

IV SKYRIUS

GINČŲ DĖL ŽENKLŲ NAGRINĖJIMAS. ŽENKLO SAVININKO TEISIŲ GYNIMAS

69 straipsnis. Ginčus dėl ženklų nagrinėjančios institucijos

1. Apeliacinis skyrius privaloma ikiteismine ginčų nagrinėjimo procedūra nagrinėja apeliacijas dėl šiame įstatyme nurodytų Valstybinio patentų biuro sprendimų, protestus ir prašymus

dėl ženklo registracijos pripažinimo negaliojančia ar jos panaikinimo šio įstatymo nustatyta tvarka, išskyrus atvejus, kai dėl ženklo registracijos pripažinimo negaliojančia ar jos panaikinimo pareiškiamas priešiškinis teisme nagrinėjant ginčą dėl ženklo savininko teisių pažeidimo.

2. Vilniaus apygardos teismas nagrinėja ginčus dėl:

- 1) Valstybinio patentų biuro Apeliacinio skyriaus sprendimų;
- 2) ženklo savininko teisių pažeidimo;
- 3) ženklo registracijos pripažinimo negaliojančia ar jos panaikinimo tais atvejais, kai dėl to pareiškiamas priešiškinis nagrinėjant ginčą dėl ženklo savininko teisių pažeidimo;
- 4) ženklo pripažinimo plačiai žinomam Lietuvos Respublikoje;
- 5) Europos Sąjungos prekių ženklų pagal Europos Sąjungos prekių ženklų reglamentą.

70 straipsnis. Teisių gynimo būdai

1. Pareiškėjas, ženklo savininkas ar jų teisių perėmėjai, gindami savo teises, taip pat išimtinių licencijų licenciatai, gindami jiems suteiktas teises, įstatymų nustatyta tvarka turi teisę kreiptis į teismą ir reikalauti:

- 1) pripažinti jų teises;
- 2) įpareigoti nutraukti neteisėtus veiksmus;
- 3) uždrausti atlikti veiksmus, dėl kurių gali būti realiai pažeistos teisės arba atsirasti žala;
- 4) atlyginti turtinę žalą, įskaitant negautas pajamas ir kitas turėtas išlaidas, o šio įstatymo 75 straipsnyje nurodytais atvejais – ir neturtinę žalą;
- 5) taikyti kitus šio įstatymo ir kitų įstatymų nustatytus teisių gynimo būdus.

2. Teismas, siekdamas užtikrinti įpareigojimo nutraukti neteisėtus veiksmus, taip pat draudimo atlikti veiksmus, dėl kurių gali būti realiai pažeistos teisės arba atsirasti žala, vykdymą, šio straipsnio 1 dalyje nurodytų asmenų prašymu gali įpareigoti pažeidėją tiems asmenims pateikti tinkamą galimos žalos kompensavimo užtikrinimą.

3. Kai asmens, kuriam priimamas įpareigojimas nutraukti neteisėtus veiksmus ar taikomos šio įstatymo 74 straipsnyje nurodytos atkuriamosios priemonės, veiksmuose dėl šio įstatymo nustatytų teisių pažeidimo nėra kaltės, teismas šio asmens prašymu gali įpareigoti jį sumokėti nukentėjusiai šaliai piniginę kompensaciją, jeigu taikant šioje dalyje nurodytus teisių gynimo būdus atsirastų neproporcingai didelė žala tam asmeniui ir jeigu piniginei kompensacijai nukentėjusiai šaliai yra priimtina ir pakankama.

4. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti asmenys, gindami savo teises, turi teisę kreiptis į teismą ir reikalauti uždrausti tarpininkui teikti paslaugas tretiesiems asmenims, kurie šiomis paslaugomis naudojami pažeisdami šio įstatymo nustatytas teises. Šis draudimas apima su šio įstatymo nustatytų teisių pažeidimu susijusios informacijos perdavimo sustabdymą arba, jeigu tarpininkas techniškai

gali tai atlikti, tokias teises pažeidžiančios informacijos pašalinimą, arba draudimą gauti šias teises pažeidžiančią informaciją. Toks teismo sprendimo įvykdymas neatleidžia tarpininko nuo atsakomybės už veiksmus ar neveikimą, susijusius su tokios informacijos laikymu ar perdavimu, buvusiu iki šio sprendimo įsigaliojimo.

5. Nagrinėjant ženklo savininko teisių pažeidimo bylą, atsakovas turi teisę pareikšti priešiškinį dėl ženklo registracijos pripažinimo negaliojančia ir jos panaikinimo.

6. Ženklo savininkas turi teisę kreiptis į teismą prašydamas uždrausti Lietuvos Respublikos teritorijoje naudoti Europos Sąjungos prekių ženklą pagal Belgijos Karalystės, Danijos Karalystės, Vokietijos Federacinės Respublikos, Graikijos Respublikos, Ispanijos Karalystės, Prancūzijos Respublikos, Airijos, Italijos Respublikos, Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės, Nyderlandų Karalystės, Austrijos Respublikos, Portugalijos Respublikos, Suomijos Respublikos, Švedijos Karalystės, Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės (Europos Sąjungos valstybių narių) ir Čekijos Respublikos, Estijos Respublikos, Kipro Respublikos, Latvijos Respublikos, Lietuvos Respublikos, Vengrijos Respublikos, Maltos Respublikos, Lenkijos Respublikos, Slovėnijos Respublikos, Slovakijos Respublikos sutarties dėl Čekijos Respublikos, Estijos Respublikos, Kipro Respublikos, Latvijos Respublikos, Lietuvos Respublikos, Vengrijos Respublikos, Maltos Respublikos, Lenkijos Respublikos, Slovėnijos Respublikos ir Slovakijos Respublikos stojimo į Europos Sąjungą, pasirašytos 2003 m. balandžio 16 d. Atėnuose, ir Akto dėl Čekijos Respublikos, Estijos Respublikos, Kipro Respublikos, Latvijos Respublikos, Lietuvos Respublikos, Vengrijos Respublikos, Maltos Respublikos, Lenkijos Respublikos, Slovėnijos Respublikos ir Slovakijos Respublikos stojimo sąlygų ir sutarčių, kuriomis yra grindžiama Europos Sąjunga, pritaikomųjų pataisų U priedo „Stojimo akto 20 straipsnyje nurodytas sąrašas. 4. Bendrovių teisė. C. Pramoninės nuosavybės teisės“ nuostatas dėl Europos Sąjungos (Bendrijos) prekių ženklo.

7. Šio įstatymo 69 straipsnio 2 dalis, šis straipsnis, 71, 72, 73, 74, 75 ir 76 straipsniai *mutatis mutandis* taikomi ir teisėms į geografines nuorodas ginti.

71 straipsnis. Teisė gauti informaciją

1. Teismas, remdamasis ieškovo pagrįstu prašymu, teismo proceso metu gali įpareigoti asmenis nedelsiant pateikti informaciją apie šio įstatymo nustatytas teises pažeidžiančių prekių ir paslaugų kilmę ir platinimo būdus, ypač:

1) šio įstatymo nustatytas teises pažeidžiančių prekių (paslaugų) gamintojų, platintojų, tiekėjų ir kitų ankstesnių valdytojų, taip pat didmenine ir mažmenine prekyba užsiimančių asmenų, kuriems buvo skirtos nurodytos prekės ar paslaugos, pavadinimus arba vardus ir pavardes bei adresus;

2) duomenis apie pagamintų, patiektų, gautų ar užsakytų šio įstatymo nustatytas teises pažeidžiančių prekių kiekį ir kainą, kuri buvo sumokėta ar turėjo būti sumokėta už tas prekes ar paslaugas.

2. Pateikti šio straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją gali būti įpareigoti šio įstatymo nustatytų teisių pažeidėjai, kiti asmenys, kurie komerciniais tikslais turi savo žinioje šio įstatymo nustatytas teises pažeidžiančių prekių ir kurie komerciniais tikslais naudojami šio įstatymo nustatytas teises pažeidžiančiomis paslaugomis arba kurie komerciniais tikslais teikia paslaugas, kurias tretieji asmenys naudoja darydami šio įstatymo nustatytų teisių pažeidimą, taip pat tie, kurie nurodytų asmenų nurodymu dalyvauja gaminant ar platinant šio įstatymo nustatytas teises pažeidžiančias prekes arba teikiant šio įstatymo nustatytas teises pažeidžiančias paslaugas.

72 straipsnis. Įrodymai

1. Teismas šalies, kuri pateikė visus pagrįstai turimus ir jos reikalavimus pakankamai pagrindžiančius įrodymus ir kuri nurodė priešingos šalies turimus ir jos reikalavimus pagrindžiančius įrodymus, prašymu Civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka gali išreikalauti iš priešingos šalies šios turimus prašomus įrodymus, jeigu garantuojama konfidencialios informacijos apsauga. Teismas pakankamą gaminių skaičiaus atrakinę dalį laiko įtikinamu įrodymu, kad padarytas šio įstatymo nustatytų teisių pažeidimas.

2. Jeigu šio įstatymo nustatytų teisių pažeidimas padarytas komerciniais tikslais ir yra šio straipsnio 1 dalyje nurodytos sąlygos, teismas Civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka iš priešingos šalies gali išreikalauti banko, finansinius ar komercinius dokumentus, jeigu garantuojama konfidencialios informacijos apsauga. Jeigu tokie įrodymai per teismo nustatytą terminą nepateikiami be svarbių priežasčių arba atsisakoma leisti jais pasinaudoti, teismas turi teisę priimti sprendimą remdamasis jam pateiktais įrodymais.

73 straipsnis. Laikinosios apsaugos ir įrodymų užtikrinimo priemonės

1. Laikinių apsaugos ir įrodymų užtikrinimo priemonių taikymą reglamentuoja Civilinio proceso kodeksas ir šis įstatymas.

2. Kai yra pakankamas pagrindas įtarti, kad buvo pažeistos šio įstatymo nustatytos teisės, teismas Civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka gali taikyti laikinąsias apsaugos priemones, būtinas užkirsti kelią gresiantiems neteisėtiems veiksams, skubiai nutraukti neteisėtus veiksmus ir įvykdyti teismo galutinį sprendimą, tai yra:

- 1) uždrausti asmenims daryti gresiantį šio įstatymo nustatytų teisių pažeidimą;
- 2) įpareigoti asmenis laikinai nutraukti šio įstatymo nustatytų teisių pažeidimą;
- 3) uždrausti tarpininkui teikti paslaugas tretiesiems asmenims, kurie šiomis paslaugomis

naudojasi pažeisdami šio įstatymo nustatytas teises;

4) areštuoti, uždrausti, kad patektų į apyvartą, arba išimti iš apyvartos šio įstatymo nustatytų teisių objektų kopijas ir prekes, jeigu įtariama, kad jos pažeidžia šio įstatymo nustatytas teises;

5) areštuoti šio įstatymo nustatytų teisių pažeidimu įtariamų asmenų turtą, kurią turi jie arba tretieji asmenys, įskaitant kredito, mokėjimo ir elektroninių pinigų įstaigose atidarytas sąskaitas; taip pat reikalauti pateikti kredito, mokėjimo ir elektroninių pinigų įstaigų finansinius arba komercinius dokumentus ar sudaryti galimybę susipažinti su šiais dokumentais, jeigu pažeidimas padarytas komerciniu tikslu;

6) taikyti kitas Civilinio proceso kodekso nustatytas priemonės.

3. Jeigu pritaikytos šio straipsnio 2 dalies 1 ir 2 punktuose nurodytos laikinosios apsaugos priemonės pažeidžiamos ir pažeidimas tęsiamas, teismas gali įpareigoti pažeidimo darymu įtariamus asmenis pateikti tinkamą galimos žalos kompensavimo užtikrinimą asmeniui, prašiusiam taikyti laikinąsias apsaugos priemones.

4. Teismas turi teisę įpareigoti asmenį, kuris prašo taikyti laikinąsias apsaugos priemones, pateikti visus pagrįstai turimus įrodymus, kurie galėtų pakankamai įtikinti, kad jis ar asmuo, kurio interesais prašoma taikyti laikinąsias apsaugos priemones, yra pagal šį įstatymą nustatytų teisių turėtojas ar naudotojas ir kad pareiškėjo teisė pažeidžiama arba kad gresia toks pažeidimas.

5. Teismas asmens, pateikusio visus pagrįstai turimus ir jo reikalavimus pagrindžiančius įrodymus, kad buvo pažeistos arba gresia, kad bus pažeistos šio įstatymo nustatytos teisės, prašymu gali taikyti laikinąsias apsaugos ir įrodymų užtikrinimo priemones, jeigu garantuojama konfidencialios informacijos apsauga, ir taip užtikrinti su įtariamu pažeidimu susijusius įrodymus, tai yra:

1) išsamiai aprašyti šio įstatymo nustatytas teises pažeidžiančias prekes ir jas sulaikyti arba tik aprašyti;

2) areštuoti šio įstatymo nustatytas teises pažeidžiančius gaminius, prireikus – ir medžiagas, ir priemones, kurios naudojamos joms gaminti ar platinti, bei su jomis susijusius dokumentus ir juos paimti;

3) taikyti kitas skubias ir veiksmingas laikinąsias apsaugos priemones, nurodytas Civilinio proceso kodekse.

6. Laikinosios apsaugos ir įrodymų užtikrinimo priemonės gali būti taikomos nepranešus atsakovui ir jo neišklausius, ypač tais atvejais, kai delsimas galėtų padaryti nepataisomos žalos pareiškėjui arba kai įrodoma grėsmė, kad įrodymai gali būti sunaikinti. Kad laikinosios apsaugos priemonės taikomos nepranešus atsakovui ir jo neišklausius, atsakovui turi būti pranešta nedelsiant, tai yra iš karto tas priemones pritaikius. Šalių prašymu, įskaitant teisę būti išklausytam, laikinosios apsaugos priemonės gali būti peržiūrėtos siekiant per protingą terminą po pranešimo apie priemonių

pritaikymą nuspręsti, ar šios priemonės turi būti pakeistos, panaikintos ar patvirtintos.

7. Jeigu teismas taikytas laikinąsias apsaugos ar įrodymų užtikrinimo priemones panaikina arba jos tampa nepagrįstos dėl asmens, kuris kreipėsi dėl tų priemonių taikymo, veikimo ar neveikimo, arba įsiteisėja teismo sprendimas, nustatantis, kad šio įstatymo nustatytų teisių pažeidimo ar pažeidimo grėsmės nebuvo, arba asmuo, kuris kreipėsi dėl laikinųjų apsaugos ar įrodymų užtikrinimo priemonių taikymo, per teismo nustatytą terminą nepareiškia ieškinio, atsakovas turi teisę reikalauti atlyginti žalą, atsiradusią dėl tų priemonių taikymo.

74 straipsnis. Atkuriamosios priemonės

1. Šio įstatymo 70 straipsnio 1 dalyje nurodyti asmenys turi teisę kreiptis į teismą ir reikalauti atšaukti, išimti iš apyvartos prekes taip, kad jiems nebūtų padaryta žalos ir būtų užtikrinta jų teisių apsauga (pavyzdžiui, perdirbti į kitas prekes ar taikyti panašias priemones), ar sunaikinti prekes, kurias teismas nustatė kaip pažeidžiančias šio įstatymo nustatytas teises, o prireikus – ir medžiagas, ir priemones, daugiausia naudojamas nurodytiems objektams sukurti ar gaminti.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytos priemonės taikomos nepaisant kitų asmens, prašančio taikyti šias priemones, žalos, atsiradusios dėl jo teisių pažeidimo, atlyginimo reikalavimų. Šios priemonės taikomos neatlygintinai pažeidėjo lėšomis, atsižvelgiant į padaryto pažeidimo sunkumo ir taikomos priemonės santykį bei trečiųjų asmenų teisėtus interesus.

75 straipsnis. Turtinės ir neturtinės žalos atlyginimas

1. Turtinės žalos atlyginimo tvarką reglamentuoja Civilinis kodeksas ir šis įstatymas.

2. Nustatydamas dėl šio įstatymo nustatytų teisių pažeidimo faktiškai atsiradusios žalos (nuostolių) dydį, teismas atsižvelgia į pažeidimo esmę, padarytos žalos dydį, negautas pajamas, turėtas išlaidas, kitas svarbias aplinkybes. Pažeidėjo gauta nauda šio įstatymo 70 straipsnio 1 dalyje nurodytų asmenų reikalavimu gali būti pripažinta nuostoliais. Šio įstatymo nustatytas teises pažeidžiančios prekės gali būti perduotos tų teisių turėtojams šių prašymu.

3. Šio įstatymo 70 straipsnio 1 dalyje nurodytų asmenų negautų pajamų dydis nustatomas atsižvelgiant į tai, kiek pajamų būtų gauta teisėtai naudojantis šio įstatymo saugomu ženklu (tai yra į atlyginimą, kuris paprastai mokamas už teisėtą ženklo naudojimą), taip pat į konkrečias aplinkybes, kurios galėjo sudaryti sąlygas gauti pajamų (teisių turėtojų atlikti darbai, panaudotos priemonės, derybos dėl ženklo naudojimo sutarčių sudarymo ir kita).

4. Vietoj žalos (nuostolių), faktiškai atsiradusios (atsiradusių) dėl šio įstatymo nustatytų teisių pažeidimo, atlyginimo šio įstatymo 70 straipsnio 1 dalyje nurodyti asmenys gali reikalauti atlyginimo, kuris turėjo būti sumokėtas, jeigu pažeidėjas būtų teisėtai naudojęs ženkla (tai yra gavęs leidimą), o kai yra pažeidėjo tyčia ar didelis neatsargumas, – iki dviejų kartų didesnio atlyginimo.

5. Kai pažeidėjas atlieka veiksmus nežinodamas ir neturėdamas žinoti, kad jis pažeidžia šio įstatymo nustatytas teises (tai yra jo veiksmuose nėra kaltės), teismas šio įstatymo 70 straipsnio 1 dalyje nurodytų asmenų reikalavimu gali išreikalauti iš pažeidėjo gautą naudą. Pažeidėjo gauta nauda laikoma visa tai, ką pažeidėjas sutaupė ar gavo pažeisdamas šio įstatymo nustatytas teises. Pažeidėjo gauta nauda nustatoma ir išieškoma neatsižvelgiant į tai, ar pats teisių turėtojas tokią naudą, kokią gavo pažeidėjas, būtų gavęs, ar ne. Nustatant pažeidėjo gautą naudą, teisių turėtojas turi pateikti tik tuos įrodymus, kurie patvirtintų pažeidėjo gautas bendras pajamas; kokia yra pažeidėjo grynoji nauda (nauda, atskaičius išlaidas), turi įrodyti pats pažeidėjas.

6. Ženklo savininko teises pažeidęs asmuo privalo atlyginti neturtinę žalą. Šios žalos dydį pinigais nustato teismas, vadovaudamasis Civilinio kodekso normomis, reglamentuojančiomis neturtinės žalos atlyginimą.

76 straipsnis. Teismo sprendimo paskelbimas

Teismas, priimantis sprendimą dėl šio įstatymo nustatytų teisių pažeidimo, šio įstatymo 70 straipsnio 1 dalyje nurodytų asmenų prašymu gali įpareigoti pažeidėją savo lėšomis paskelbti informaciją apie priimtą sprendimą, įskaitant viso ar dalies sprendimo paskelbimą visuomenės informavimo priemonėse ar kitokiu būdu. Teismo sprendimas arba informacija apie priimtą teismo sprendimą gali būti paskelbta po teismo sprendimo įsiteisėjimo, jeigu teismas nenustato kitaip. Teismo sprendimo paskelbimo būdas ir apimtis nustatoma pačiame sprendime. Šio įstatymo 70 straipsnio 1 dalyje nurodyti asmenys gali reikalauti, kad pažeidėjas iš anksto sumokėtų į teismo nurodytą sąskaitą pinigų sumą, reikalingą informacijai apie priimtą teismo sprendimą ar teismo sprendimui paskelbti.

77 straipsnis. Muitinės priežiūros priemonių taikymas

Šio įstatymo nustatytas teises pažeidžiančioms neteisėtai ženklų pažymėtoms prekėms, kurios importuojamos iš trečiųjų valstybių į Lietuvos Respubliką, įvežamos į Lietuvos Respubliką neišleidžiant jų į laisvą apyvartą Lietuvos Respublikos teritorijoje arba iš jos eksportuojamos į trečiąsias valstybes, taikomos Europos Sąjungos ir Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatytos muitinės priežiūros priemonės.

V SKYRIUS

EUROPOS SAJUNGOS PREKIŲ ŽENKLŲ REGLAMENTAS. ADMINISTRACINIS BENDRADARBIAVIMAS

78 straipsnis. Europos Sąjungos prekių ženklų reglamento taikymas

1. Valstybinis patentų biuras yra centrinė pramoninės nuosavybės tarnyba pagal Europos Sąjungos prekių ženklų reglamentą.

2. Vilniaus apygardos teismas yra teismas, vykdamas Europos Sąjungos prekių ženklų teismo funkcijas pagal Europos Sąjungos prekių ženklų reglamentą.

3. Lietuvos apeliacinis teismas suinteresuotos šalies prašymu, pateikus teismui Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybos sprendimą dėl atlyginamų išlaidų dydžio kartu su patvirtintu sprendimo vertimu į lietuvių kalbą, ne vėliau kaip per penkias darbo dienas Civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka patikrina įsiteisėjusio Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybos sprendimo autentiškumą ir išduoda vykdomąjį raštą.

79 straipsnis. Valstybinio patentų biuro bendradarbiavimas su kitų Europos Sąjungos valstybių narių pramoninės nuosavybės tarnybomis

1. Valstybinis patentų biuras bendradarbiauja su kitų Europos Sąjungos valstybių narių pramoninės nuosavybės tarnybomis ir su Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba, siekdamas skatinti ženklų ekspertizės ir registravimo praktikos ir priemonių konvergenciją bei užtikrinti ženklų apsaugą Europos Sąjungoje.

2. Valstybinis patentų biuras yra paskirtoji įstaiga, įgyvendinanti Europos Sąjungos prekių ženklų reglamento 172 straipsnio 4 ir 5 dalis.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

RESPUBLIKOS PREZIDENTAS

VALDAS ADAMKUS

ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

1. 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/48/EB dėl intelektinės nuosavybės teisių gynimo (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 17 skyrius, 2 tomas, p. 32).

2. 2015 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2436 valstybių narių teisės aktams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (nauja redakcija) (OL 2015 L 336, p. 1).

3. 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 2017/1001 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (kodifikuota redakcija) (OL 2017 L 154, p. 1).

Priedo pakeitimai:

Nr. [XI-2396](#), 2012-11-08, *Žin.*, 2012, Nr. 135-6870 (2012-11-22), i. k. 1121010ISTA0XI-2396

Pakeitimai:

1.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-1150](#), 2002-10-22, *Žin.*, 2002, Nr. 106-4744 (2002-11-08), i. k. 1021010ISTA0IX-1150

Lietuvos Respublikos prekių ženklų įstatymo 1, 18, 26, 32, 34, 38, 43, 44, 46 straipsnių pakeitimo ir papildymo bei įstatymo papildymo priedu įstatymas

2.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-2033](#), 2004-02-19, *Žin.*, 2004, Nr. 39-1272 (2004-03-13), i. k. 1041010ISTA0IX-2033

Lietuvos Respublikos prekių ženklų įstatymo 2, 5, 7, 8, 11, 12, 30, 38, 40, 43, 45, 46, 49, 50 straipsnių ir įstatymo priedo pakeitimo bei papildymo ir įstatymo papildymo 55(1) straipsniu įstatymas

3.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-651](#), 2006-06-08, *Žin.*, 2006, Nr. 72-2670 (2006-06-28), i. k. 1061010ISTA000X-651

Lietuvos Respublikos prekių ženklų įstatymo dešimtojo skirsnio ir 56 straipsnio pakeitimo bei papildymo ir įstatymo priedo papildymo įstatymas

4.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XI-2396](#), 2012-11-08, *Žin.*, 2012, Nr. 135-6870 (2012-11-22), i. k. 1121010ISTA0XI-2396

Lietuvos Respublikos prekių ženklų įstatymo 2, 5, 7, 8, 9, 11, 12, 13, 15, 16, 19, 23, 25, 26, 27, 32, 34, 36, 38, 43, 44, 46, 47, 49 straipsnių, įstatymo priedo pakeitimo ir papildymo ir įstatymo papildymo 23-1 straipsniu įstatymas

5.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XIII-264](#), 2017-03-30, paskelbta TAR 2017-04-12, i. k. 2017-06264

Lietuvos Respublikos prekių ženklų įstatymo Nr. VIII-1981 21 straipsnio pakeitimo ir 22 straipsnio pripažinimo netekusiu galios įstatymas

6.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XIII-549](#), 2017-06-29, paskelbta TAR 2017-07-11, i. k. 2017-11946
Lietuvos Respublikos prekių ženklų įstatymo Nr. VIII-1981 2, 11 ir 55-1 straipsnių pakeitimo įstatymas

7.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [XIII-1679](#), 2018-12-04, paskelbta TAR 2018-12-18, i. k. 2018-20698
Lietuvos Respublikos prekių ženklų įstatymo Nr. VIII-1981 pakeitimo įstatymas

8.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [XIII-2860](#), 2020-04-21, paskelbta TAR 2020-04-24, i. k. 2020-08724
Lietuvos Respublikos prekių ženklų įstatymo Nr. VIII-1981 54 straipsnio pakeitimo įstatymas

9.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [XIII-2736](#), 2019-12-19, paskelbta TAR 2020-01-06, i. k. 2020-00123
Lietuvos Respublikos prekių ženklų įstatymo Nr. VIII-1981 28 straipsnio pakeitimo įstatymas